

původní vtíp / **Steska (+ 5 Čechů) = náhlý úspěch** na mezinárodním fóru! * **Archiv / Mirek Barták** v Mediažurnálu * **Portréty / Jak vypadal Jan Hus?** * **Recenze na / Renčina a jeho husity** * **Událost / Čtvrt kila humoru ČUK v Praze** * **Ostuda / Srna v Iránu**

e-GAG

vtipkuje o holocaustu * **Časopisy / Sorry č. 4/2015 / O Molínovi a Haďákovi v Reflexu** * **GAG / Chodí na 161 adres** * **ČUK / Seznam členů měl 217 jmen** (na VH 1992 jich přišlo 70) * **Ze světa / Polsko, Austrálie, Turecko, Belgie, Egypt - a Izrael** * **Z pošty / Koutek, Laštíková** * **Kalendarium** * **Z domova / Č.S. NC 2014** bude udělena **28. 4.!** / **Výstavy: Šalamoun, Starý, Kubec, Neprakta, Nesvadba, Barták, Holý / Jiránek** čestným občanem P1 * **Reportáž / Kdo pil ze**

Zlatého soudku * **Dokumenty / Poslední věty Kobrů** (o Salonech) * 2x „25“ / **Týdeník KUK** aneb **Lidé a čísla / Inform servis ČUK** * **Výsledky / Turecko, Slovensko (ZS!)** * **Propozice / Belgie, Slovensko, Čína, Polsko, Turecko, Francie, Syrie** * **Slovensko / Zemřel Kornel Földvári / aj.**

Měsíčník autorů a přátel české karikatury

e-Číslo 2015 / 4

XIII. ročník

OBRÁZKY: STESKA, BARTÁK, KOTYZA, SLÍVA, HANÁK, KUBEC, HOLÝ, MATUŠKA, DEMIRCI, STARÝ, CHAVAL, VHRSTI, VOS, RENČIN, RUSU, SEMEŇAJEV, KUCZYŇSKI, NEPRAKTA, NESVADBA, CEBULA, MARTENEK, HAĎÁK, MOLÍN AJ.

původní kresba / **Steskův Pivní páv** byl oceněn v Prešově. **A nebyl sám!**

Česká unie karikaturistů se představila v rámci připomínky svého vzniku před 25 lety výstavou, o níž píšeme **více uvnitř** magazínu. Ale toto číslo je i jinak skoro napůl vzpomínkové. K počátkům unie, její členské základně, jejím prvním informačním kanálům i týdeníku **KUK**, který sloužil téměř dva roky jako propagátor spolku a informátor českých karikaturistů, jsme věnovali uvnitř časopisu rubriku „25“ a několik dalších článků v podstatě dokumentárních... A vracíme se i k pohřbu **Josefa Kučery - Kobry...**

Hanák se do tématu pustil jako portrétista-karikaturista, **Kubec** jako autor kreslených vtipů. Do července je ještě daleko, takže i ostatní čtenáři e-GAGu nám mohou svá výtvarná díla věnovaná památce upálení Mistra Jana před 600 lety i nadále dodávat. A čtenáři dopálení jejich obrázky (necítíte tu vliv *Charlie Hebdo* i *Sorry neHebdo*?) mohou ta díla znechtít. Ventilujte své dojetí a pošlete své pojetí! Po uzávěrce přišel Hus i husiti též od **Kotyzy** (tak příště!)

Vladimír Rečnín věnoval „Husovi a husitství“ celé album vtipů - zatím poslední svazek své humorné kreslířské tvorby. Malou recenzi najdete na následujících stránkách. (g)

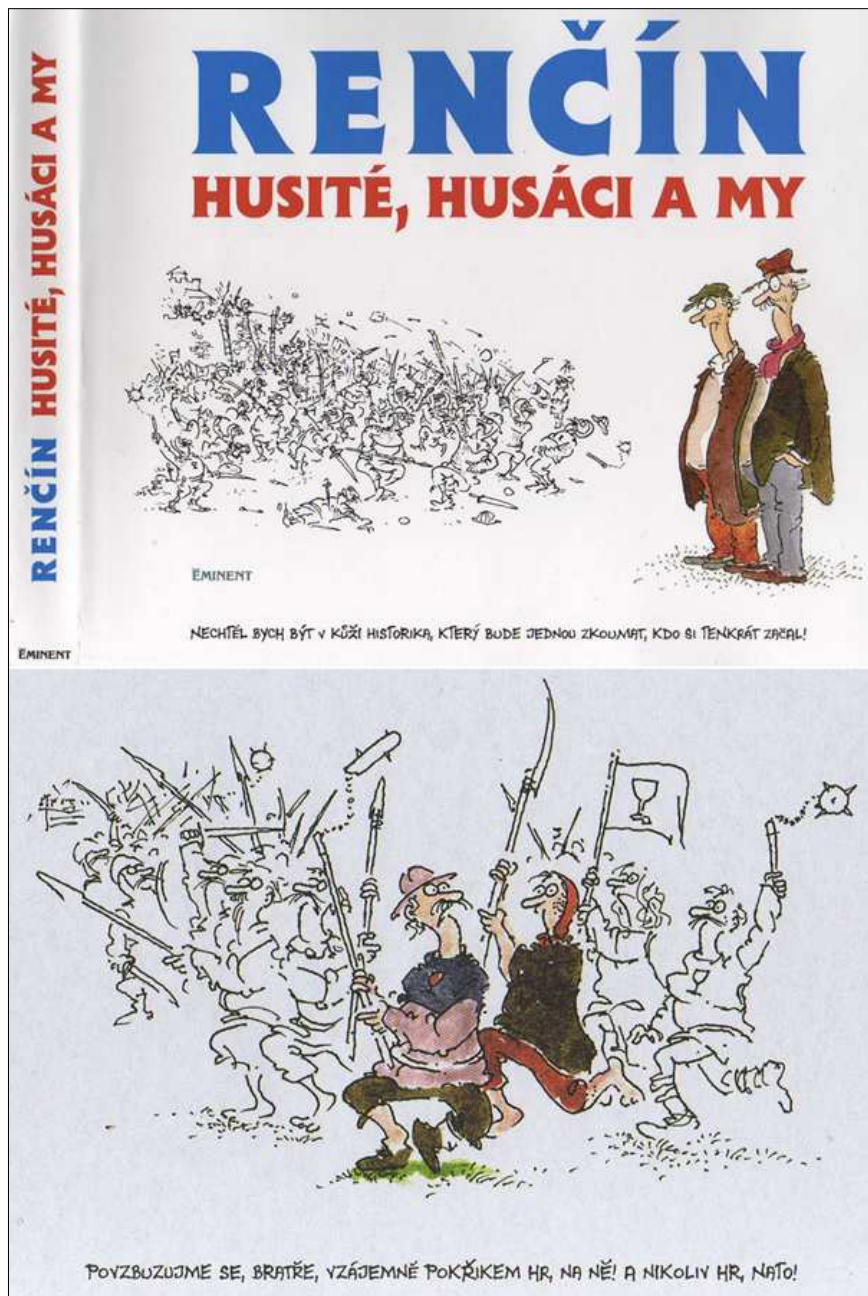
Kresby: **Roman Kubec** (3) a **Pavel Hanák** (1)

Recenzent by asi nikdy neměl začínat slovy: tahle kniha se mi prostě nelíbí. Natož pak své *líbí-nelíbí* používat jako argument. Přesto, vzhledem k úctě a určitě i ke spojenectví, když nechci profanovat slovo přátelství, bych tímto textem celou záležitost s podezřelým názvem

Renčín / Husiti, Husáci a my

nejraději vyřídil. A nešlapal v tom dál. Ale to bychom jaksí nebyli kamarádi s mnoha karikaturisty, jejichž dílo jsme v GAGu hodnotili ne nejlépe, ale vždy jsme pro to měli nějaké

důvody. A ty jsme také uvedli. Vždyť i Steigrovu obrázkovou *Bibli* jsme označili za velký omyl, přestože ji sám autor považoval za vrchol mezi svými díly. A také jsem do jinak pochvalné recenze k šedesátinám Jiráňka neváhal zařadit kritickou větu o sbírce s oním hloupým názvem „Zakázaný Jiránek“ (i když právě tuto kritickou zmínku nějaký poddaný duch z redakce LN nakonec - dost trapně, že! - zbaběle vypustil).

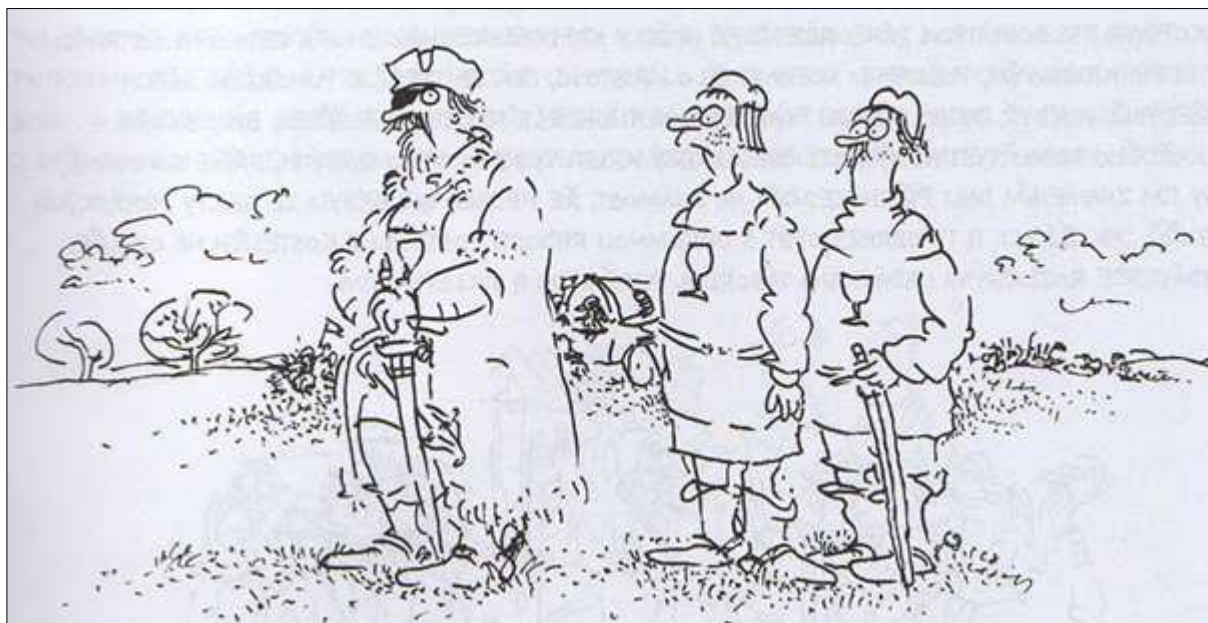
Nejsem si jist, zda nyní vydanou sbírku Vladimíra Renčina má od počátku „na svědomí“ on sám, ale působí to, už pro ten „marketingový“ název, hodně falešně. Renčín a Husité - ano, Renčín a my - samozřejmě. Ale co ten Husák? Kvůli jazykové podobnosti s Husity? Dost hustý!

Vladimír se za Husáka neměl dobře, ale tak jako my ostatní se s tím dokázal vyrovnat. Podrýval, popichoval, pomáhal nám tím přežívat a milovali jsme ho. Ale až si prohlédnete al-

bum, zjistíte, že s Husákem nemá vůbec nic společného, než pár úvodních vět, hodně násilně imputovaných do celkem slušně vysvětlujícího pohledu na Husa a husitství. Autor nepodepsaný, jen označen jako dílo dvorního Mirkova nakladatele *Eminenta*. Ani v předběžně i souběžně zveřejňovaných rozhovorech se k Husákovi (a nám v jeho době) Renčín příliš nehlásí. Budí to dojem, že snad ten název měl posílit prodejnost alba...

Škoda, že výsledkem je pravý opak. Kdo si album bez rozmýšlení (jako vždy) pořídí, protože si je předem jist kvalitou autora, bude notně zklamán. Možná, že by byl zklamán už vtipy husitskými, někdy trochu násilně naroubovanými na současné problémy, ale jsou tu ještě ty vtipy - je jich dost - které evidentně do husitství nijak nepatří a s nějakou kritikou chování našinců za totáče moc nepasuje. Vtipy, které Renčín publikoval za Husáka tu skoro ne-

nacházíme, spíš jde o ty polistopadové, reagující na nastupující tržní hospodářství. A Husák tam není cítit vůbec. Konečně my, co jsme měli děti za Husáka, se musíme obden smířovat s nevzdělanými novináři a jejich přitroublým termínem *Husákovy děti*. Copak to je jediné, co

ŽE JSI NESPRÁVEDLIVĚ OZNAČOVÁN ZA PRACHSPROSTÉHO LAPKU, NA TO JSME SI JIŽ ZVYKLI, ALE ŽE FIGURUJEŠ V SEZNAMECH SPOLUPRACOVNÍKŮ KŘIŽÁKŮ, TO UŽ JE PŘESPŘÍLIŠ, BRATŘE ŽIŽKO!

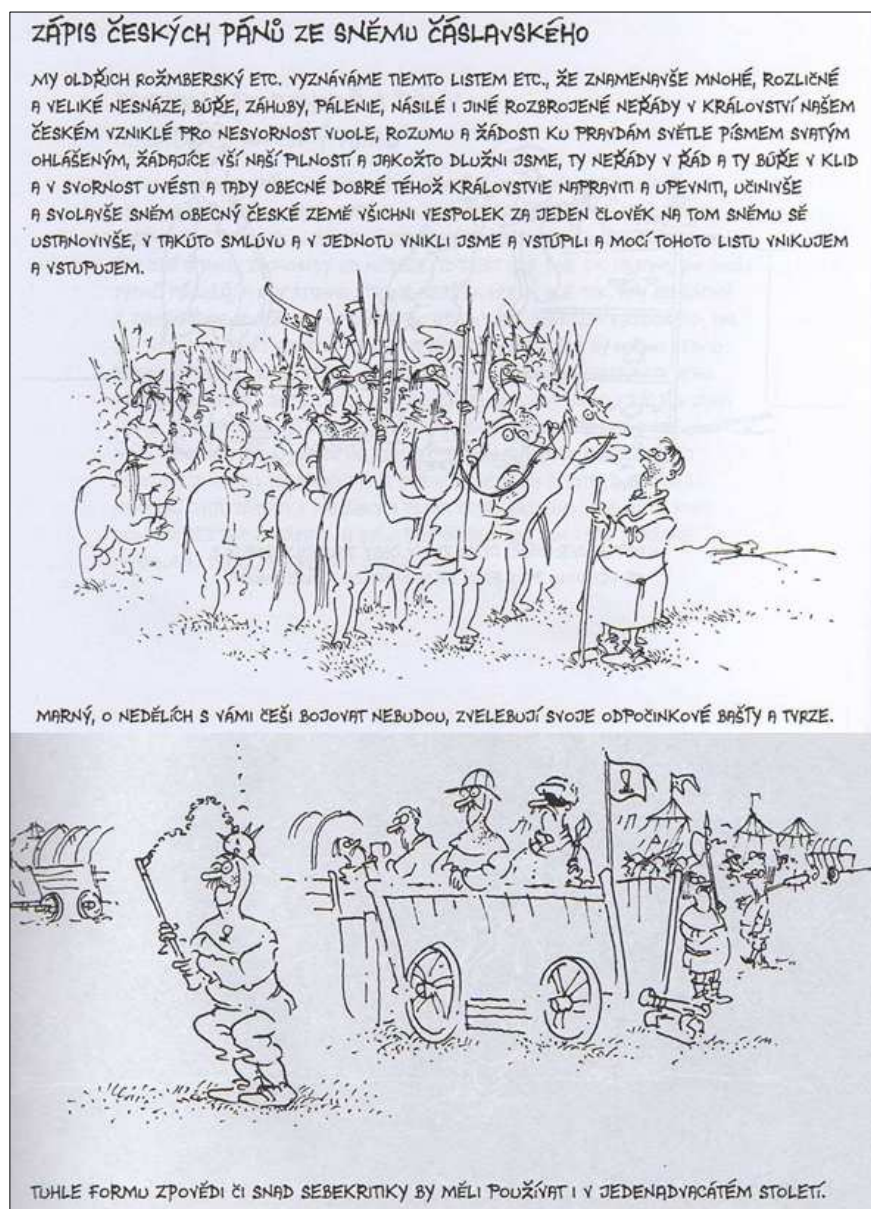

MYSLÍM, ŽE SE MÝLÍTE, ALE AŽ DO VAŠÍ SMRTI BUDU HÁJIT VAŠE PRÁVO ŘÍCI SVŮJ NÁZOR.

nám po té kreatuře z Hradu zbylo? Možná, že tehdy na mladá manželství z paneláků platilo nějaké zvýšení rodičovských příspěvků. Ale my, co jsme si děti dovolili až po vojně, po promoci a po získání bytu, tedy až po třicítce, jsme měli rozhodně jiné důvody k rodičovství. No a teď je Husák na obálce knížky vtipů Vladimíra Renčina v knize bez soudruha Husáka. Husiti a Žižka určitě patřili k historickým tématům, které Renčín rád připomínal (ale i Neprakta a další) ba využíval - patřilo to ke způsobům jak se věnovat našim problémům pod

rouškou dávné minulosti. Zrovna tak jako výjevy z vinných sklípků anebo glosy dvou Mirkových výletníků při putování českou krajinou. Zdá se, že jakýmsi prvním impulsem k této knize mohl být nápad napasovat tyto husitské vtipy na kroniku Vavřince z Březové. Ta totiž prostupuje celým svazkem velmi hutně. Dost těžkopádně nabízí kontrast k vtípům. Ale popravdě spíš prudí. To, že tehdy nebyli lidé na obou stranách vozových hradeb svatoušky, nemuselo tu být stvrzováno dalšími a dalšími úryvky a výňatky. Vždyť to se ví a vidíme to dodnes, že základní lidské neřesti a chování proti předpisu desatera jsou tu běžně tolerované. A že kreslený humor je na této bázi založen.

Pokud tedy snad polovinu svazku zaplňuje (pro mladší čtenáře asi příliš archaický) text, není to přidaná hodnota, ale spíš vada. A když si ještě povšimneme, že písmo, které Eminent vyvinul jako *Renčínovy verzálky* a které jsme dosud kladně hodnotili, protože sjednocovaly popisky pod vtipy jak stylem, tak velikostí, je-li použito na dlouhé odstavce citované kroniky, nejde učít! A to konstatuje velký čtenář před pánebohem. Jak pak k tomu přijde vygooglený příslušník nečtenářské generace? Pokud zvědavě zalistuje... hned knihu odloží. Stojí za to si ovšem zahrát fajn hru: „Tak psal to sám Renčín nebo ne?“ Rozluštění najdete když si všechna ta „Ý“, „T“, „Č“ anebo „U“ v textu porovnáte. Je to tak: vybraná písmena jsou jedno jako druhé. Když si to pak srovnáte s texty, Vladimírem psané ručně pod originály obrázků... klobouk dolů...

Dobrá práce! Nedovedu si představit, jak celou abecedu dle Renčina dokázal kdosi vyrobit a pak skvěle používat... Nebo se snad nějak průmyslově vyrábí a dostane ji v e-shopu? Kniha, která nastavuje zrcadlo husitské, socialistické i kapitalistické společnosti (jak se tu uvádí) je prostě kniha vtípů. Tahle se nějak moc nevyvedla a nevypadá to, že by si to takto vymyslel autor. Nejde ani o vtipy, ale o ten odpuzující a nakonec i obsahu neodpovídající název. Renčina jsme brali právě proto, že se nedopouštěl oné současné adresné, útočné a často proto už méně vtipné a ploché satiry. Tak si ho vážíme a tak si ho budeme pamatovat.

Ivan Hanousek

Kniha *Husiti Husáci a My* má asi 240 stran (obvyklá chyba = stránky v albu nejsou číslovány), formát mírně na šířku (20,5 x 23,5 cm) a vtipy jsou černobílé; jen pár barevných. Vtipů je kolem 150, skoro polovinu obsahu tvoří texty psané *Renčín-printem* (Vydal: Eminent, Praha; tisk: Těšínská tiskárna a. s. Český Těšín) Cena: 349 Kč. Na webu někde i levněji: za Kč 265 třeba na <http://www.beletrie.eu/knihy/husite-husaci-a-my.html> (dopr...! A já ji koupil tak draze!)

Výňatky o knize z delšího rozhovoru s Renčínem pro časopis **Téma**:

V minulém čísle jsme upozornili na rozhovor s **Vladimírem Renčínem** nazvaný „**Jak potkal Hus Husáka**“ z webu magazínu **Téma**. Zde je další úryvek týkající se zmíněné sbírky vtípů.

* *Jakou vlastně máme jako Češi povahu?*

O tom dokonce vyšla celá kniha *Z dějin národa českého*, která spojuje moje kresby s texty Jiráska, Palackého a Pekaře. Je to opravdu pestrá mozaika, kaleidoskop češství od Řípu po Naganu. Tady se sportu prostě vyhnout nešlo, protože v seznamu historických událostí toto olympijské vítězství daleko předstihlo třeba bitvu u Domažlic v roce 1431. Přitom to nepochybně byla naprosto mimořádná záležitost, porazit početnou křížovou armádu jen zpěvem. Samozřejmě, pokud je to pravda.

* *Předpokládám, že to je i vaše oblíbené období.*

Ano, nejvíc historických témat jsem věnoval době husitství.

* *Letos je výročí Jana Husa. Jak byste ho nakreslili?*

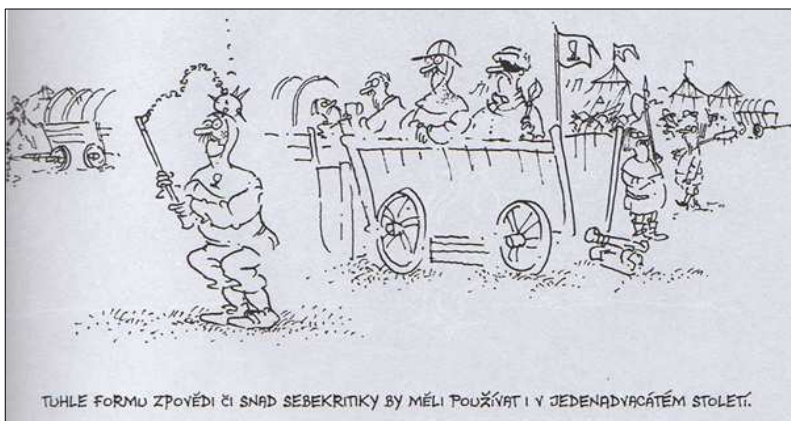
Víc než rok se chystá kniha *Husité, husáci a my*, která by měla vyjít co nevidět. Moje kresby jsou takřka „konfrontovány“ s kro-

nikou Vavřince z Březové. Hus se tam samozřejmě několikrát objevuje v různých souvislostech. Když Jana z Arku psala v roce 1430 husitům list, aby nechali válčení, byl to zároveň cosi jako „zvací dopis“. „Pošlete ke mně vyslance a těm povím, co jest vám činiti,“ nabízela. Kromě toho je kárala, že z pravých křesťanů se stali bludaři podobní Saracénům, že přijali „hanebnou pověru a neřád“ a že není ohavnosti ani ukrutnosti, které by se neodvážili. Žižka byl v té době už šest let po smrti a podle mého názoru to byl právě on, kdo vytvořil fenomén „božích bojovníků“, jak to místy docela drsně popisuje Vavřinec z Březové. Rehabilitovali je až národní obrozenci v 19. století, nejspíš v touze najít v našich dějinách téměř za každou cenu cokoli hrdinského.

* *Hus ovšem ve své době hrdinou možná i byl?*

Ano a měl alespoň v německy mluvících zemích skvělou pověst. Když například po cestě do Kostnice projížděl Norimberkem, vítaly ho na Königstrasse nadšené zástupy a jeho kázání v plné Lorenzkirche trvalo hodiny. Později o tom v slavném dopise Panny orleánské komunisté napsali, že podlehl protihusitské propagandě „mezinárodního feudálně klerikálního spiknutí“. Principy jsou tedy, jak se zdá, stále podobné. Hus byl historický, filozofický i náboženský fenomén, to je bezesporu.

Vždyť ještě v roce 1563, tedy po reformaci, vyšel v Norimberku seznam jeho děl, která byla zakázána. Přes dvacet listů - knih, traktátů.

Připomínáme, že po celý letošní **Husův rok** můžete kreslit a posílat do GAGu své vtipy na Husa a Husity

ČUK „2cet5“ - Nejprve trochu jmen a čísel:

Jedenatřicet členů spolku zavítalo 1. 4. tr. na zahájení výstavy **Čtvrt kila ČUK** ve věži pražské Novoměstské radnice, někteří i se svými ženami. Číslo jen o málo menší než bývá účast na podzimní valné hromadě spolku. Krom Pražanů dorazili i „přespolní“ vystavující - jako *Pirkel, Frýba, Vobr, Skoupý, Martenek, Novák (viz foto!)* a *Linek*, ba i „přeshraniční“ *Holečková*. A také **sedm** z osmi členů výboru.

Celkový počet náš zpravodaj - **viz text níže** - odhadl na více než stovku účastníků vernisáže. Dva z kolegů též veřejně vystoupili: předseda *Radovan Rakus* s úvodním slovem a *Jé Jé Neduha* s kolegy ze skupiny *Extempore* zahráli (**viz foto** uprostřed). Poslouchali je krom *Alberta Kubišty* (z Novoměstské radnice) třeba *Richard Hašek* (za Hašky), *Jaroslav Kopecký* (za Nepraktofily), *Růžena Kučerová* (za Kobru), *Jan Rejžek* (za novináře) *Jirka Košťýř* (za Sorry) a *Karel Klos* (asi za Poklop).

Jak jsme na Apríla vážili čtvrt kila ČUKu:

V podvečer na prvního apríla, data symbolicky spojeného s humorem, byla vernisáží zahájena dubnová výstava uspořádaná k připomenutí **založení České unie karikaturistů**. Dobré tři desítky z více než stovky návštěvníků tvořili sami autoři. Úvodní projev, po přivítání představitelem městské samosprávy, měl předseda unie **Radovan Rakus**. Připomněl, jak je při výročních dnech obvyklé, oba hlavní za-

kladatele profesního spolku autorů kreslených vtipů: nedávno zesnulého **Josefa Kobru Kučeru** (inspirátora této výstavy), a nepřítomného **Ivana Hanouska** (autora textu k výročí vzniku spolku pro úvodní panel a do solidně tlustého výstavního katalogu).

K veselé atmosféře přispělo i vystoupení hudební skupiny *Extempore* vedené kolegou **J. J. Neduhou**. Věčné i vděčné **téma „Praha“**, zvolené vzhledem k umístění výstavy na **Novoměstské radnici** v Praze 2 na Karlově náměstí přijalo za své **53 autorů**, vystaveno v hlavním věžním sále bylo **na sto vtipných kreseb**. Spolek umělců tak pokračuje v tradici vydávání katalogů každých pět let. Publikace tak v posledních „pětiletkách“ tvoří vlastně aktuali-

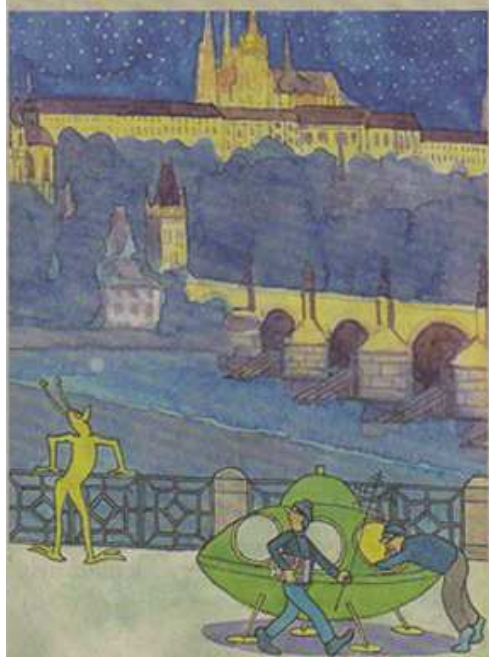
zované encyklopedie kvalitních autorů české karikatury (2005 - 15 let, 2010 - 20 let a nyní tedy už 25 let). Také tentokrát je větší část výstavních prací zastoupena v katalogu (90 stran, **cena 150 Kč**, zúčastnění autoři mají jeden svazek grátis). Na jeho grafické přípravě se podílel **Bohouš Šír**. Ve vstupním sále visí zaktualizovaná **profilová výstava členů ČUK**, jíž se hosté se zájmem věnovali stejně jako zde podávanému občerstvení. Ve vstupním mezipatře byl instalován a na místě hojně oceňován poutač od **Romana Kubce** o nadlidských rozměrech **1 x 8 metrů (viz foto na předešlé straně)**. Expozice, která bude přístupna **do 26. 4. tr.** (vyjma pondělků), je hlavně nabídkou Pražanům i návštěvníkům metropole na hodinku dobré zábavy s autory solidního humoru. Ale zároveň je i reprezentativní "zprávou o stavu humoru" a o perspektivách čtvrtstoleté unie. Bude žít i za dalších 25 let?

Jak asi budou vypadat její členové, když dnešní šedesátníci (zatím plní sil) ponosou v tu chvíli na zádech už osm a půl křížku? Odpověď na otázku, zda v té době ještě (či zase) budou existovat tištěné časopisy se zájmem o kreslené vtipy, se v roce 2040 nejspíš dozvedí jen dnešní „mladí“ kolegové...

V ceně diferencovaného vstupného na výstavu v Novoměstské radnici (dospělý za Kč 50) je zahrnuta možnost reálného nadhledu na Prahu, matku měst. Do března 2040, data oslav 50. výročí vzniku ČUK, matky našich karikaturistů, však ani z této vsutku vysoké věže reálně dohlédnout nelze...

Foto dodal: **Jan Koutek**. Zpovídá ho: **Gag-men**

Praha jako téma pro vtipy. Tak se představují mladí humoristé

Výstavou zaměřenou na kreslený humor s tématem našeho hlavního města slaví čtvrtstoletí své existence Česká unie karikaturistů. V rámci expozice nazvané Čtvrť kila ČUK se na pražské Novoměstské radnici od 2. do 26. dubna představí současní kreslíři (na snímku je karikatura od Miroslava Slejšky). Jejich existence je pro obor obrázkového humoru stěžejní. Až na občasně výtahy zmizely všechny humoristické magazíny a kreslené vtipy se vytratily i z většiny novin

a časopisů. Na internetu sice může karikatury zveřejňovat v podstatě každý, o to hůře se však touto prací lze dnes uživit. Na počátku devadesátých let u nás publikovaly asi dvě stovky kreslířů, dnes se počet členů ČUK ustálil na osmdesáti až devadesáti lidech a zvyšuje se pouze jejich věkový průměr. Unie tvorbu mladých i zavedených autorů sleduje a pravidelně vybírá karikaturu měsíce. Vernisáž výstavy se uskuteční dnes, tedy symbolicky na apríla. (vaš) Foto: ČUK

Kreslíři Porce vtipů o Praze

Oslava výročí 25 let od založení České unie karikaturistů (ČUK) nemůže být jiná než plná kresleného humoru. Karikaturisté ke svému jubileu uspořádali výstavu ve věži Novoměstské radnice, kde prezentují vtipy na téma Praha.

Výstava s názvem Čtvrť kila ČUK je v Galerii ve věži ke zhlédnutí ode dneška do 26. dubna.

„Když jsme uprostřed horečného společenského vývoje z kraje roku 1990 zakládali první svobodný spolek karikaturistů v této zemi, nedohledli jsme zdaleka tak dopředu. Více jsme se otkáceli dozadu, oblékli se za tím, co jsme znali, ale co bylo podle dlouholetých zkušeností naprosto špatné. Kreslený humor nebyl v moci jeho tvůrců,

nybrž v rukou totalitní moci,“ říká Ivan Hanousek, zakládající člen unie.

Tehdy bylo publikujících kreslířů vtipů kolem dvou set a asi sto padělatých jich do ČUK vstoupilo. Byla mezi nimi i známá jména jako Rencín, Jiránek, Vyčítal, Pálka, Barták a Neprakta. Spolek nyní sdružuje 80 autorů. (lib) Kreslíř: Miroslav Kozáček

Mediální ohlas současné výstavy v Praze byl velmi slušný. V úhlavním českém **deníku MfDNES** se krom avíza (viz rubrika *Humor v tisku*) objevily i **dva články**: v hlavním sešitu i v regionální **příloze Praha (viz obě kopie!)** se *Slejškovým* obrázkem z pozvánky v den zahájení a den po vernisáži s *Kovařikovým* portrétem **Zemana** z výstavy. Publicita vychází z informací v **tiskové zprávě** připravené ČUK k výstavě (resp. z textu pro katalog). Pokud víme, objevily se o akci informace také v rozhlase a v televizi (na **ČT-Art**). **(red.)**

<http://www.reflex.cz/clanek/komentare/63448/jiri-x-dolezal-cesky-lekar-podporuje-antisemitismus-posila-vtipy-o-holocaustu-do-iranu.html> . V neděli v podvečer se objevil zajímavý článek Jiřího X. Doležala o členovi ČUKu. Přetiskujeme materiál v přesném znění. Ilustraci si prohlédněte na adrese soutěže, ta z webu evidentně není dílem českého autora.

Český lékař podporuje antisemitismus. Posílá vtipy o holocaustu do Íránu

Íránský režim, který požaduje zničení Izraele, pořádá soutěž o nejlepší vtip na téma vyhlašování Židů - *The Second Holocaust International Cartoon Contest 2015*. Soutěží i Čech, lékař MUDr. Jiří Srna z Jablonce.

Když jsem se dozvěděl, že amatérský karikaturista Jiří Srna z Jablonce soutěží v íránské soutěži o nejlepší vtip o holocaustu, nevěřil jsem tomu. Tak jsem ho oslovil telefonicky, a zeptal se, jestli je to pravda. Lékař mou informaci hrdě potvrdil. Tak jsem položil zásadní otázku: „Co tam posíláte za obrázek?“ Prý je to skupina bojovníků, kteří jedou na parním válci, ten parní válec pohlcuje lidi, a z druhé strany se zvedá taková veliká ruka, která se chystá ten parní válec uchopit.

Když vysvětluji, že to vůbec nechápu, pan doktor dodá: „Ten obrázek je míněn v tom smyslu, že každé násilí vyvolá protinásilí a že je to nekonečný boj, který nikam nevede.“

„Uvědomujete si, že je to soutěž v zesměšňování holocaustu?“ ptám se dál pana doktora:

„Neuvědomuju, a oni to tak neberou, tu soutěž. Ta soutěž tak není postavená. Je to soutěž, která je zaměřená na kritiku holocaustu. Kritizovat holocaust - z toho mne můžete těžko obviňovat, že bych si dovolil kritizovat holocaust.“

„Teď vám vůbec nerozumím,“ ozvu se nesměle. „Soutěž je zaměřená proti holocaustu. Na téma kritiky holocaustu, ano!“, vysvětlí pan doktor. Aha.

Podíval jsem se do pravidel soutěže, a v nich stojí:

1. Pokud Západ nezná žádné omezení svobody projevu, proč neumožňuje vědcům a historikům zkoumat holocaust?
2. Proč jsou terčem dnešního holocaustu utlačovaní Palestinci, kteří nehráli žádnou roli v druhé světové válce?
3. Zajímají nás i další holocausty - atomový holocaust, holocaust v Iráku, Sýrii a Gaze.

To už jsem nechápal vůbec - pan doktor mi chce hrát písničku aktivistů, kteří ten opravdový holocaust zpochybňují a obranu Izraele před útoky palestinských Arabů označují za druhý holocaust? Co to na mne zkouší? V jedné větě říká, že se účastní soutěže v kritice holocaustu, a vzápětí dodává, že by si nikdy nedovolil kritizovat holocaust? To si ze mne prostě dělá srandu?

Shrnuto - v této zemi existuje člověk, který je ochoten aktivně se zúčastnit ostře antisemitské soutěže pořádané jedním z nejkřutějších režimů na planetě, a tváří se, že je všechno v pořádku.

Antisemitů je vždycky dost - ale že se takto okatě k antisemitismu hlásí lékař, je hodně na pováženou.

12. 04. 2015 17:00 - text: Jiří X. Doležal

Poznámka: Část čtenářů e-GAGu z řad členů České unie karikaturistů následující fakta zná, ale ostatním čtenářům je třeba něco vysvětlit: MUDr. Jiří Srna byl jediným kandidátem odstupujícího předsednictva ČUK a předsedy Břetislava Kovaříka na předsedu ČUK na loňské Valné hromadě spolku. Nestal se jím pouze proto, že se proti tomu postavil jediný člověk. Neměl šanci, ale dokázal to. GAG sice od tohoto kroku přestal být magazínem České unie karikaturistů, ale ostudu spolku aspoň nyní nedělá sám jeho předseda, jen pouhý člen. Ač z ČUKu před Valnou hromadou uraženě vystoupil, nenápadně se mezitím stal opět naším kolegou...

Jak se k tomu současné předsednictvo ČUK postaví, nechme na něm. Srnova práčata Jurkas a Dostál zde mají stále slovo. Ale jedno byste, milí kolegové, možná udělat měli. Když ne rovnou se omluvit, tak aspoň poděkovat tomu, kdo uchránil ČUK před nejhroznější blamáží právě při čtvrtstoletém výročí jeho existence. Nemusíte mi psát. Stačí v duchu. Ivan Hanousek

Bez Čechů...

„*Na vernisáž do Prešova neprišiel z Čechov nikto*“, začíná trochu smutně svou zprávu konatel **Fedor Vico**. Ale těší ho aspoň, že se oba hlavní ocenění autoři ČR aspoň z účasti omluvili. „*Kubcovi donesiem ocenenie aj s eurami niekedy osobne, tak ako kedysi Václavovi L. Tak isto odnesiem späť do ČR 100 eur, ktoré mi CUK dala v Prahe na (svoju) Cenu.*“

Radost z přátelského přijetí a výjimečná příležitost zažít ceremoniál ve vzdálené (hodně) zemi si tedy tentokrát **Roman Kubec** ani **Radek Steska** neužili. Steska napsal mj: „*Mrzí mě to i z důvodu, že už jsem dlouho u vás nebyl a chtěl jsem svou přítomností podpořit Tvůj obdivuhodný boj o existenci Zlatého Súdka.*“

Škoda, že se pořadatelé se sdělením o soutěžní ocenění autorům z České republiky poněkud „oneskorili“. Ale jinak to bylo fajn, nechyběl hlavní vítěz. Ale na obálku dnešního čísla e-GAGu jsme chtěli umístit ne oceněnou kresbu českého původu, ale jejího autora s cenou! Fedor Vico poslal fotky z uplakaného aprílového dne a spočítal fyzicky přítomné autory, tedy ty, co si přišli pro ceny:

„*Keď to teda zosumarizujeme, tak z autorov osobne dorazili do Prešova dvaja Poliaci, dvaja Slováci a jeden Rumun.*“

Konkrétně píše: „*Bol tu Rumun **Gabriel Rusu** (už som videl na "fejsbuku" foto, kde s Cebulom ukazujú ocenenia aj so mnou v strede medzi nimi - viz obr.!), **Henryk Cebula** aj so suitou, jeden z dvojice **Kvanka-Mihal'ko** pre Čestné uznanie z neďalekého Humenného a **Jozef Grušpier** si prišiel z Bratislavy pre Cenu Igora Ševčíka z minulého roka, kým tohtoročná Cena I. Ševčíka pre Boba Perneckého zatiaľ ostáva u mňa.*“

Později dorazil i **Slawomir Makal** z Polska. A co počasí - bylo aprílové, jak se sluší?

„*Bolo dosť chladno, každých päť minút sa striedali mračna se sluníčkem, dážď aj snehové krúpy. Napriek tomu vystúpilo sláčikové kvarteto, teda dievčatá v krátkych rukávoch, ktorých prišla pár dní predtým ponúknuť ich školiteľka a to nezištne, lebo sa chceli iba verejne predviesť. Aj také veci sa ešte dejú... A všetko to potom dorazili dvaja počerní muzikanti, ktorých som na plagáte uviedol ako „pouličnú skupinu ‚Orišek boys‘.“*“

Ceremoniál se jako obvykle (počasí nepočasí - inu 1. duben!) odehrával před budovou **Šarišskéj galérie**, kde se před vyhlášením vítězů a dalších odměněných autorů konala vernisáž výstavy vtipů z už **21. ročníku Zlatého súdka**.

Co ještě dodat? „Všetko vyzeralo tak, ako keby som mal na to veľký balík peňazí. Ale všetci prítomní odchádzali so všetkým, čo im patrí,“ končí **Fedor Vico** pôvodní zpravu z Prešova.

Tolik **Fedor Vico** s prvým zpravodajstvom - a brzy na to z Východu dorazily do redakce GAGu i fotografie, které zde vidíte. Samozřejmě s texty, které pro neznalé objasňují, kdo je kdo... Srovnali jsme je pěkně od jedničky do čtyřky - shora dolů..

Na fotkách z Prešova:

1. Z ľavej strany: **Rast'o Visokaj, Ľuba Kotalová, Fedor Vico a Janette Langová** (členovia poroty) v popredí **Henryk Cebula** s 1. cenou, za ním s tmavými okuliarmi v pozadí víťaz **Gabriel Rusu** z Rumunska (foto nahoře)

2. Víťaz **Gabriel Rusu** s Veľkou cenou (foto vedle). Prebral okrem ceny aj reliéf, dar od člena poroty, akad. sochára **Dušana Pončáka** (foto na predešlé straně)

3. **Jozef Grušpier** si Cenu **Igora Ševčíka** z minulého roka prebral v doteraz nevyužívanom salóniku pivárne a cukrárne **Victoria**, kde sa obyčajne 1. apríla koná akási recepcia. Majiteľ **Viktor Kruško** po dlhoročných sľuboch narýchlo zavesil na stenu niekoľko panelov s kresbami z predošlých ročníkov **Zlatého súdka** a tiež logo, ktoré dal vyrobiť pred rokmi, keď sa myšlienkou vzniku **Pivnej galérie** nadchol...

4. Dodatočne si prevzal Cenu **Pivnej galérie** aj **Slawomir Makal** z Poľska. Ten dorazil aj s manželkou už po ceremóniáli pred galériou a identifikoval sa kresbou na tričku - totožnou s tou, za ktorú dostal cenu...!

Úplné výsledky najdete v rubrice **Výsledky** v závěru tohoto čísla GAGu.

Tento text Josefa Kučery jsme otiskli v předposledním čísle „starého“ (rozumí se: ještě ČUKo-GEKu). Ano, v tom, které vzbudilo u někoho obavy o další osud ČUKu, u jiného trochu nečekaně pohoršení. Byl určen Kratochvílovi a předsednictvu. Bylo to shrnutí celé dlouhé éry výstav kresleného humoru. Ale současně i jakési rozloučení Kobry s námi - s vámi. Byl to i jeho poslední text uveřejněný v našem e-magazínu. Protože v následujících diskusích a nepěkných textech některých osob mohl tento Pepův text zapadnout, a uniknout tak větší pozornosti, publikujeme jeho jádro ještě jednou. S tichou vzpomínkou na kolegu, na něhož se jen tak hned zapomenout nedá...

Kobra / Jak to bylo se Salony

Shrnutí o konci SALONU. Odpovídám *Františkovi*, ale odešlu to i dělnému hloučku ČUKu. Protože se už k tomuto tématu nechci vracet, tak to pojednávám trochu ze široka. Ne až, abych vyčísloval a připomínal co byl SALON od roku 1970 do roku 1990. Po „revoluci“ obratem táta kresleného humoru (výtvarné publicistiky) *Ivan Hanousek*, se kterým jsem léta spolupracoval, vytvořil stanovy a oslovil autory. Byli jsme jedním z prvních samostatných výtvarných spolků, které vytvořili UNII a jediní nefederativní. Byli jsme *Česká unie karikaturistů* a se Slováky máme dodneška lepší vztahy než ostatní, kteří byli nejdříve federativní a pak se rozdělávali.

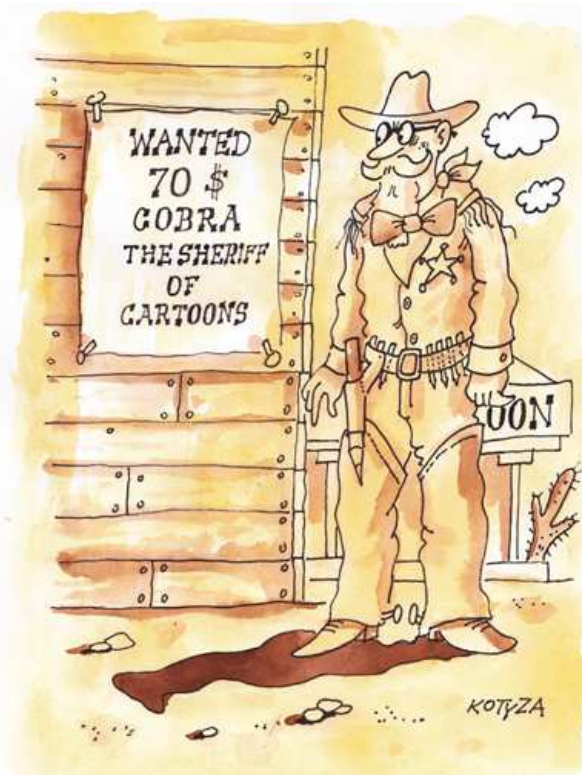
Vlajkovou lodí byl tehdy SALON a zázemím Malostranská beseda. Ke každé výstavě jsem vydával katalog. Ať už jsem byl zaměstnán ve Fortuně, Ateliéru, Lidovém nakladatelství, Kulturním domě hl. m. Prahy, České pojišťovně, tak to bylo zadarmo. I když jsem byl ještě vydavatel a nakladatel a tudíž i sponzor. Fundus do Malostranské besedy (3x) i fundus do Klubu Mánes (3x-1x jsme věnovali výstavu KONĚ i s mými restaurátérovi *Kočovskému*) rámy jsem zakoupil bez účasti ČUKu. Vydávali jsme 4x do roka ČUK a GEK (to byl fór).

SALON měl svůj vývoj, odcestoval do Klubu Mánes a pak jsme hledali... Vlajkovou lodí, snad dokonce letadlovou, se stal Hanousekův počítačový GAG. Když nám *Franta Kratochvíl* z Teplic sehnal v Praze hledaný prostor, jásali jsme. Pan *Šaffek* nás úsměvně uvítal ve své restauraci „Sedm konšelů“. (...)

Mrzí mě, že poslední kapitola SALONů **po 44 letech a 402 výstavách** končí takhle. Ale číslník od pana Šaffeka má pravdu. **Není to galerie, je to hospoda.**

Kobra

Kresba: **Pavel Kotyza**

Lukáš Kučera: Jak to bylo s Kobrou

Je mi ctí, moci zde promluvit před takto velkou společností a vzdát tak hold svému otci - Kobrovi. Ostatně společnost byla pro tátu prostředím, které ho oživovalo, kde dýchal, pil, okouzloval svým šarmem, vyprávěl své historky a vášnivě diskutoval. Táta byl jeden z těch výjimečných lidí, kteří společnost nejen vyhledávají, ale i vytvářejí. Miloval společnost a společnost milovala jeho. Je neskutečné kolik toho za svůj život stihl, vyjádřit to jen statistikou či jen příběhy, by zabralo více času, než zde máme.

Mnozí z vás co jste zde, jste znali tátu déle než já a možná s ním i více zažili. Když jsem četl nekrology, které napsali jeho přátelé, sám jsem se podívoval, zda bylo možné všechno stihnout za jeden život, nebo zda mám tátu více. Stejně byste se podívovali i jeho lékařské

anamnéze, která je silnější než průměrný katalog ze Salonu kresleného humoru. Ke sklonku života se vypracoval na tzv. polymorbidního pacienta - znamená to, že doktoři nejsou schopni říci, na co umřete. Táta přežil 13 vážných hospitalizací v nemocnici, mimo jiné i 3 infarkty (ty prosím při jedné hospitalizaci), nakonec prohrál svůj boj s rakovinou. A bojoval až do konce jako lev. Lidem, kteří mi vyjadřují soustrast s tátovým úmrtím říkám, že je vlastně zázrak, že se táta dožil takového věku - při svém způsobu života. Od 12 let kouřil, v mládí jsem ho vídával v jeho pracovně zahaleného hustými oblaky kouře. A na poslední stádium jeho nemoci zřejmě reagovaly poklesem akcie pivovarů a notně to pocítila i místní vinotéka.

Narodil se v Hostouni u Prahy, kam jeho rodina uprchla za války. Jeho otec byl četník, který řídil ústup před Němci. Po válce se vrátili do Teplic, které si získaly jeho srdce. Jako kluci si hráli s výzbrojí americké armády, a zde se také nejspíše zrodila tátova láska k trampingu, která mu v srdci vydržela celý život. Zhruba 20 let organizoval portu a vystřídal se v různých pozicích v časopise Portýr, podle toho co zrovna mohl dělat (1969 až 1989). Sluníčko s ručičkami, které Porta dlouho nesla ve znaku je jeho dílo.

Rodiče jej dali vyučit jako univerzálního nástrojaře. Své černé umění využil v Servisní Opravárenské Službě, kterou založili s přáteli v Teplicích. A zúročil při výrobě asambláží, ještě teď máme doma ponk a spoustu materiálů, které táta nasbíral během života pro svou tvorbu. K nástrojařině odkazuje i první divadlo Testroj (podle teplických strojíren), které založil. Později s Václavem Duškem a Karlem Krylem založili Divadélko v černé kuchyni. Doma máme ještě teď svícen ze stejného kostela, ze kterého si přivezl Karel Kryl svého Anděla.

Dálkově si dodělával střední novinářskou školu a ve stejném čase vyrazil z Teplic do Prahy. Tu dobyl svým šarmem a svými salony.

Moje oblíbená historika je, jak táta prvních pár dní, když dorazil do Prahy, přespával v kupce sena za městem. Před rokem 1968 začal publikovat v Mladé frontě a Mladém světě. Po pražském jaře zde nemohl publikovat, ale stal se nakrátko šéfredaktorem časopisu Zálesák. Jako malý jsem na skautské výpravy vozil jeho příručku – Zálesácký rok.

Když nemohl publikovat v novinách, připravoval s Mikim Ryvolou knihy v tiskovém oddělení Lidového nakladatelství. A od roku 1970 začal organizovat Salony v Malostranské besedě. Tam také potkal svou dlouholetou lásku, ženu a anděla strážného a mojí mámu Růženku.

Já si ho pamatuju až v propagačním oddělení České pojišťovny, které vedl Vít Hrabánek. Po revoluci začal s Růženkou vydávat časopisy ŠKRT a KUK, které díky nevýhodné smlouvě se syndikátem novinářů, skončily velkým zadlužením. Dále pokračoval v reklamní branži v První české reklamní společnosti a posléze v novinářské branži v časopise „and you...“, který vedl Fedor Skotal, svou novinářskou dráhu končil v nedělní příloze Slova, kam mimo jiné připravil cyklus Hvězdy humoru. A jeho poslední angažmá bylo paradoxně v časopise Sokol, kam nastoupil i přes svůj celoživotní odpor k rychlému pohybu a cvičení.

Po revoluci se stal zakládajícím členem a dlouholetým tajemníkem a pak místopředsedou České unie karikaturistů. Byl místopředsedou nově oživené Strany Mírného pokroku v Mezích zákona, která se scházela U Bubeníčků a později v Mánesu.

Za svůj sedmdesátiletý život redigoval a graficky upravil 420 katalogů, 18 sborníků kresleného humoru, je autorem scénáře dvanáctidílného stříhového seriálu o trampské písničce, folku a country „Ranč u zelené podkovy“ (1994, režie Jan Bonaventura), spolupracoval na seriálu *Legends folk a country* a naposledy seriálu *Zvláštní znamení touha*. Je podepsán pod ilustracemi v řadě knih, autorem mnoha plakátů, koláží a log. Jako kurátor uspořádal další zhruba stovku výstav, založil mezinárodní bienále kresleného humoru v Písku a Gastronomické grotesky ve Znojmě. I na sklonku života dále vystavoval či působil jako kurátor výstav. Jeho život byl jednou velkou výstavou. A toto je poslední vernisáž. Proto prosím uctěme jeho památku nejen smutkem a truchlením, ale také oslavujeme pestrou koláž života, který žil.

Proneseno 3. 3. 2015 v Praze / Velká obřadní síň Strašnického krematoria

(Drobně upraveno)

Kresba: **Jiří Slíva** (z výstavy k 60. narozeninám Kobry v r. 2005)

1. Balcar Vladimír	54. Hradecký Radovan	107. Ledvina Milan
2. Barnett René	55. Hradecký Václav	108. Lichý Lubomír
3. Bárta Zdeněk	56. Hrdý Michal +	109. Linek Václav
4. Barták Miroslav	57. Hrubý Jan	110. Lipovský Milan
5. Baťa Jiří	58. Chadim Jan	111. Lepší Vlastimil
6. Beneš Zdeněk	59. Chudoba Josef	113. Litschka Jiří
7. Benetka Karel	60. Janů Josef	114. Lomová Lucie
8. Bláha Karel	-	115. Lušovský Jan
9. Blažek Josef	61. Jindra Petr	116. Macas Karel
10. Bogdanowic Radovan	62. Jindrák Jan	117. Mácha Květoslav
11. Boháček Antonín	63. Jiránek Vladimír	118. Machala Svatopluk
12. Böhnel Richard	64. Johanus Václav	119. Malák Jaroslav
13. Brožek Josef +	65. Junek Zdeněk	120. Mareš Zdeněk
14. Burianová Zora	66. Juračka Antonín	-
15. Cimprich Jaroslav	67. Juračka František	121. Marks Josef
16. Cita Jaroslav	68. Jurkas Roman	122. Maršálek Štěpán
17. Čapek Zdeněk	69. Juřena Petr	123. Martenek Miloslav
18. Čížek Jiří	70. Kacafírek Pavel	124. Martinec Jan
19. Čižmař Michael	71. Kahuda Tomáš	125. Mašata Vladimír +
20. Černoušek André	72. Kapl Petr	126. Mašek Martin
21. Daněk Jiří	73. Kardoš Mioš	127. Matouš Radek
22. David Evžen	74. Kavka Jiří +	128. Matoušek Lubomír
23. Doležalová Jana	75. Kemel Miroslav	129. Matuška Pavel
24. Dostál Jaroslav	76. Kerhartová Marta +	130. Měřtl Miroslav
25. Dostál Josef	77. Klos Karel	131. Mlejnková Vlasta
26. Dostál Lubomír	78. Kočí Jaroslav	132. Mlynář Stanislav +
27. Dodal Jaroslav	79. Kočí Martin	133. Mikulecký Jiří
28. Drastil Luboš	80. Kohlíček Miloš	134. Micka Martin
29. Drbohlav Jiří	81. Kohout Jiří	135. Morava Václav
30. Douša Marek	82. Kopecký Jiří	136. Morávek Pavel
-	83. Korbel Jan	137. Mrázek Miroslav
31. Dvořák Oldřich	84. Koťan Pavel	138. Mušálek Petr
32. Dziengelowski Jan	85. Kotyza Pavel	139. Navrátil Karel
33. Faltus Milan	86. Kounovský Milan	140. Neischl Jaroslav
34. Farkas Jan	87. Koutek Jan	141. Nesvadba Miloš
35. Filip Petr	88. Kovařík Břetislav	142. Nevlud Jiří
36. Flohs Rudolf	89. Krmášek Miloš	143. Novák Jiří
37. Frič Radek	90. Křeš Jan	144. Novák Petr
38. Gayer Tomáš	-	145. Ondráček Martin
39. Grombiřík Dušan	91. Krása Roman	146. Orián Edmund +
40. Hanousek Ivan	92. Kuba Vladimír	147. Ostatek Václav
41. Helvich Bohumil	93. Kučera Josef +	148. Otta Jindřich
42. Herálecký Jan	94. Kučera Vojtěch	149. Pálka Dušan +
43. Herink V.	95. Kudlík Jindřich	150. Pařík Jiří +
44. Herink P.	96. Kuklík J. Vladimír	-
45. Hiršl Jiří	97. Kroupa Josef	151. Pink Oldřich
46. Hlavinka Petr	98. Kulhánek Josef	152. Písařík Jan
47. Hofman Zdeněk	99. Kummermann Daniel	153. Plotěná Marie
48. Hlavín Vladimír	100. Kundera Pavel	154. Poláček Josef
49. Holý Emanuel	101. Kupka Romuald	155. Pospíchal Josef
50. Holý Stanislav	102. Kuršelová Vlasta	156. Prokeš Miroslav
51. Hořínek Bedřich	103. Kuřík Václav	157. Pralovszký Boris
52. Hovorka Jan	104. Ladman Daniel +	158. Puchová M.
53. Hrabovský Pavel	105. Lang Aleš	159. Pytlík Jiří
	106. Langhans Pavel	160. Radosta Pavel

161. **Rak Pavel**
 162. **Rakus Radovan**
 163. **Renčín Vladimír**
 164. -
 165. Rybář Martin
 166. Rohel Tomáš
 167. Rubina Ladislav
 168. Rumlar Pavel
 169. **Řehoř Karel**
 170. Řežáb Antonín
 171. Říha Jan
 172. -
 173. Schinko Jan
 174. **Schubert Otto**
 175. **Skoupý Jaroslav**
 176. Skura Pavel
 177. **Sláčil František**
 178. **Slíva Jiří**
 179. Slovák Vojtěch
 180. **Slejška Miroslav**
 -
 181. Sotona Miroslav
 182. Starý Pavel
 183. Steklík Jan
 184. Šteska Radek
 185. Šebest Jan
 186. Šmídák Ivan
 187. **Šír Bohuslav**
 188. **Šourek Emil**
 189. **Šourek Pavel**
 190. **Šrámek Jiří +**
 191. Štulík Jiří
 192. Šuta Petr
 193. **Šveňha Václav +**
 194. Šolc Josef
 195. Trojan Petr
 196. Truneček Tomáš
 197. **Tumlíř Pavel**
 198. Tobischová Monika
 199. Urban Petr
 200. Vachuda Petr
 201. Vaněk Jiří
 202. **Vaněk Lubomír**
 203. Vanek Marcel
 204. Vaněk Zdeněk
 205. Valeš Michal
 206. Velebný Zdeněk
 207. **Vinter Vlastimil**
 208. Vitoň Zdeněk
 209. **Vobr Jan**
 210. Vojta Michal
 -
 211. Vorel Pavel
 212. Vránek Petr
 213. **Vyčítal Jan**
 214. **Vyjidák Aleš**

215. Weinert Vojtěch
 216. **Zadrazil Petr**
 217. **Zapletal Petr**
 218. Zdražil Luděk
 219. Žabka Michal

Pozn: Podle *podpisů* v prezenční listině (tato jména jsou uvedena **tučně**) lze spočítat, že se VH zúčastnilo **70 členů** ze 217 jmen uvedených v seznamu (dva byli v originálním strojopisu zapisovatelkou Hanušovou uvedeni dvakrát, proto jsou dvě pořadová čísla pro přesnost proškrtnutá)

Píše se rok 1992

Legenda: Rok 1992 byl zlo-
 mový pro (po)četnost autorů
 sdružených v ČUK. Jednak
 došlo k loučení se členy, kteří
 se v roce vzniku (jaro 1990)
 přihlásili a zaplatili (nebo ani
 nezaplatili) jen příspěvek za
 první rok svého členství (v r.
 1991 se platil rok 1990 a na VH
 1992 se doplácely členské
 příspěvky za rok 1991). Proč?
 Jednak se nenaplnila obecná
 očekávání co do distribuce, ale
 i co do čtenářského zájmu o ti-
 tuly, které ČUK prostřednictvím
 vydavatelství Novinář (posléze
 KOBRA) vydával - tudíž se nej-
 prve snižovaly (na svou dobu
 vysoké) autorské honoráře a
 pak tato periodika zanikla.
 (A netýkalo se to pouze titulů
 vydávaných s podporou nebo
 za přímé účasti vedení ČUKu)
 Někteří členové zjistili, že samo
 členství v tvůrčím svazu jim
 „odbyt výrobků“ nezajistí. Pár z
 nich, co se o publikování doká-
 zali postarat buď vlastní inici-
 ativou anebo výjimečnými
 schopnostmi toho roku odešli
 nebo v příštím období z ČUK
 vystoupili. Necítili potřebu se
 s ostatními dělit (nikoliv snad o
 peníze, ale spíš o své zkušeo-
 nosti) ani prožívat své tvůrčí, ať
 už *hobby-* či *profi-*problémy

společně s ostatními. Zvášť pro
 mimopražské členy se (při nízké
 úrovni tehdejší možnosti
 přenosu informací) zdálo být
 placení příspěvku (byť tehdy
 platili tzv. amatéři méně než
 tzv. profici) zbytečným nákladem.
 Značný počet autorů brzy
 „přestoupil“ k výnosnějším dru-
 hům svého výtvarného činění
 (ale i k mimovýtvarné obživě).
 Připomeňme si dobu počínající
 privatizace, blíží se vystoupení
 Slovenska ze společného státu,
 zánik monopolní distribuční sítě
 periodického tisku i knih.
 Nemáme k ruce dispozici srovnání
 s následujícím rokem či
 roky, takže budeme muset pátrat
 v zápisech dalších VH a tehdejších
 seznamech členů (snad se najdou
 v pokladnickových deskách, či ve
 štosech papíru v Černé ulici v Praze
 1 kde měl ČUK v 90. letech základnu).
 Zatím můžeme jen popatřit na
 vedle prezentovaný seznam a
 třídít si dle libosti autory na ty,
 co nejspíš reálně nikdy členy
 ČUK ani nebyli (Steklík, Lang,
 Lepší, Malák, Vanek, Böhnel,
 Kroupa, Hradecký, Černoušek,
 Hovorka, Kummermann, Matušek...)
 nebo na ty, kteří spolek časem
 opustili (Vyčítal, Matuška,
 Bogdanovic, Cimprich, Daněk,
 Douša, David, Grombiřík,
 Pralovszký, Hlavín, Kočí, Chadim,
 Jiránek, Kounovský, Lomová,
 Machala, Mušálek, Písařík,
 Slaba, Šuta, Schinko, Urban,
 Zdražil, Zadrazil...)

**Tento text byl psán před pár lety,
 ale nyní byl znovu zkontrolován
 a pokud možno i poněkud zaktualizován.**

K tomu více na další straně

**Kostkované ubrusy na fotografiích
 navozují neopakovatelnou
 atmosféru Radostovy Malostranské
 besedy, ty červené už připomínají
 další etapu v Mánesu**

Zajímavá může být **inventura** tehdejšího stavu členské základny spolku kreslířů vtipů i dnes. Pokud si ovšem se současnou znalostí provedeme jistou revizi. Už před pár lety, kdy jsme přepisovali jména z prezenční listiny (tehdy ještě psané na psacím stroji) vyznačili jsme tučně osobně zúčastněné členy ČUK. Nyní jsme ještě využili barvy a vyznačili osoby, které už v unii nepůsobí **červeně**. Takže dnes v seznamu (tehdy přítomných) **zmizelo dobrých 25 osob**. Z toho plyne, že mezi námi zůstává pouhých **29 účastníků VH 1992, kteří si členství podrželi až dodnes**. Dalšíh 13 osob, tehdy v sále Malostranské besedy přítomných, není už na tomto světě. Tyto **mrtvé členy jsme označili + tímto křížkem**. Doufáme, že jsme nepochovali nikoho dosud živého a omlouváme se též, pokud naopak za živého považujeme někoho, kdo mezitím zemřel.

Na snímcích z archívu redakce (většina je od *Jana Koutka*) je vidět účastníky podzimních setkání ČUKu v *Malostranské besedě* (2004) a pozdějších valných hromad v restauraci Klubu výtvarných umělců *Mánes*

Z dnešního pohledu je jistě zajímavý fakt, že tehdy **byla účast členů** (70 osob) prakticky **dvojnásobná vzhledem k účasti** zaznamenané na valných hromadách ČUK **v posledních letech** (kolem 35 členů). Vezmeme-li to ovšem matematicky, jde vlastně stále o osobní účast jedné třetiny z celkově vedených členů spolku (mezitím uplynulo 22 let, avšak tento poměr se v ČR nemění). Na druhé straně je celá řada členů od *Balcara* po *Vorla*, kteří se tehdy VH neúčastnili (nepodepsali prezenční listinu) avšak ve spolku zůstali dodnes. Přesněji řečeno do konce minulého roku, letošní informaci o množství odhlášených anebo čerstvě přihlášených osob, zatím neznáme. A také už podle starého seznamu (spíš zájemců než členů) můžeme zjistit, že docela velká řada současných členů do spolku vstoupila až později, respektive až nedávno: Bernard, Fojtík, Frýba, Hanák, Holečková, Kantorek, Kubec, Machata, Morávek, Pillvein, Setíkovský, Sigmund, Souček, Švejdová, Tomaschoff, Valocká... aj.

A také, že třeba Vico a Taussig ještě ani nebyli na seznamu - čestné členství jsme jim nabídli až později. Ne každý má tu zálibu si pohrávat s množstvím jmen, zvláště když jde vysloveně o seznam individualit. Ale pokud máte čas, tak prosím. Někteří autoři už dávno kdesi zmizeli...

Na dalších snímcích nabízíme dvě z desítek a desítek dvojic, které se během takových setkání vždy vytvoří, mnozí se vidí takto pravidelně jen jednou za rok, jiní se seznamují a další si domlouvají společné akce a plánují další setkání či výstavy. **Jiří Mikulecký** (vlevo) a **Jan Koutek, Pavel Matuška** a **Miroslav Barták** (vpravo) se samosebou až dosud často setkávali i na společných Salonech. Připomeňme si tu proto, že až v posledních letech plíživě zanikla milá tradice právě **na valné hromadě** zahajovat výstavu skupiny „**Jubilantů**“, tedy starších členů unie, kteří mají v čísle dosáhnutého věku číslici **nula** nebo **pět** na posledním místě. Sledovali jsme tím především to, aby se jejich obrázkům dostalo nejen širšího, ale i zasvěcenějšího publika kolegů než při běžných pražských vernisážích...

Mohlo by se zdát, že náš malý svět kariatristů bude velice uzavřený... ale pravý opak je pravda, většina z nás se s většinou členů nejen nezná, ale ani bychom se při náhodném setkání nepoznali. Proto byla setkání na jedné půdě jednou za rok zajímavá a pro někoho i důležitá. Určitě jsme nebyli sami, my v předsednictvu, kdo byl rád, když si k obrázku se jménem autora v novinách mohl též hned přiřadit i tvář kreslíře. Přítele, vzoru, soupeře anebo prostě kolegy...

Nová doba, která tak zmenšuje vzdálenosti a umožňuje aktuální kontakty dvou i více osob, má něco do sebe. Ale nikdy nenahradí atmosféru, kterou měla a snad ještě budou mít taková větší společná setkání... Barták a Hrubý, Fojtík a Krmášek... **(IH)**

Autory všech zde použitých snímků z archívu dnes už nedokážeme zjistit, ale určitě je mezi nimi **Jan Koutek** a také naše **GAG**foto...

Jak to bylo v časech KUKu?

Kdo měl hlavní obrázek na titulní stránce v číslech 1 - 31 (1990) + 2 - 9 (1991)

Celkem jsme si vedli evidenci o kresbách v KUKu v *nultém* čísle a pak i v číslech 1 - 31 v prvním ročníku a v číslech 1 - 9 druhého ročníku. **Jde tedy o 41 čísel.** Jedním z autorů byl *Zlatkovskij* (SSSR) a ještě jedno číslo též nemělo titulní vtip. Zbývající čísla zahajovaly **velké vtipy** od tuctu našich významných autorů. Nejvíc jich měla hned trojice karikaturistů, z nichž na prvním místě uvádíme *Pálku*, protože ten měl navíc vstupní vtip i v tzv. „nultém“ čísle (mělo náklad pouze 40 000 výtisků).

Prvního čísla se tisklo na novinové rotače v „*Práci*“ tj. v n. p. *Mír 1* na Václavském nám. celkem **175 tisíc**; z toho **pro PNS bylo určeno 125 000 výtisků.**

Pálka*	7 + 1
Jiránek*	7
Kantorek	7
Urban	6
Vyčítal	4
Barták	3
Hrubý	2
Hrdý*	2
Renčín	1
Bubla*	1
Šourek	1
Renčín	1
Steska	1

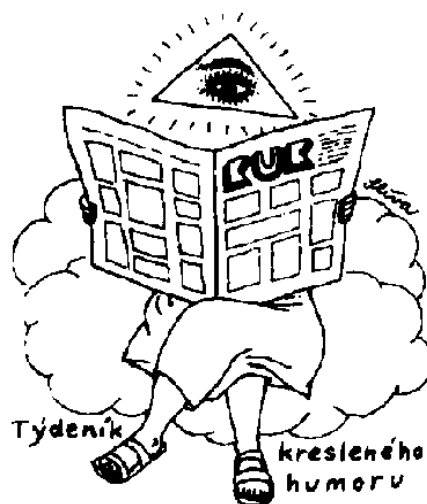
*) hvězdičky za jmény označují 4 autory, kteří již nežijí.

Pokud vám součty autorů a počty vydaných čísel nehrají, jde o to, že někdy byly na místě hlavního vtipu umístěny kresby dvou autorů (a oba autoři jsou tedy započtení) **V čísle 9. II. ročníku** měl s Vyčítalem ještě vtip Douša. **Od čísla 10 (1991) už byl KUK v útlumu**, dostal se pro vydavatele (vydavatelství *Novinář*) do prodělečného stádia, remitenda zůstávala vysoká i přes trvale klesající náklad, na který neměl nikdo vliv, určoval ho výhradně distributor (PNS).

Nepomohlo ani zdražení čísla z 0,90 na 1,90 Kč, Požádali jsme autory, zda souhlasí s tím, o hodně snížit honoráře za jejich vtipy, kterými už v redakci disponujeme - s tím, že se tak oddálí smutný konec časopisu. Myslím, že souhlasili úplně všichni. Ale nepomohlo to na dlouho. Za kresbu na první straně namísto původních 500 - 700 Kčs jsme vyškrtávali už třeba jen Kčs 130... (to **Kčs** není chyba - v roce **1991** se ještě platilo korunami česko-slovenskými). A neradi bychom tím výše uvedenou tabulku z dobrých časů KUKu zkreslili...

Kdo publikoval vtipy v KUKu a jaké jsme platili honoráře?

Jako příklad si můžeme vzít **KUK číslo 1**, v němž šéfredaktor *Ivan Hanousek* měl dva texty na 1. a 4. straně (celkem za Kč 350.) Podstané byly honoráře autorům. Takže Jiránek měl za hlavní kresbu 700 Kč, za další prvostránkové vtipy obdrželi Urban, Barták, Vyčítal a Renčín po 450 Kč. Celkem bylo na seznamu 23 jmen a pořadí dle výše honoráře bylo takovéto (jde vždy o jméno, celkovou sumu v korunách (a v závorce za kolik obrázků).

ČUK VYDÁVÁ KUK

ČUK (Česká unie karikaturistů) vydává KUK (noviny na koukání). Jedním z hlavních „předvolebních“ slibů, lépe řečeno, zásadních bodů navrhovaného programu, byl na ustavující valné hromadě České unie karikaturistů úmysl založit vlastní časopis pro kreslený humor. To bylo 10. března – a po jednom měsíci a jedním dnu, díky pochopení a bleskovému jednání Vydavatelství a nakladatelství Novinář a novinářských závodů Mír 1 v Praze, došlo 11. dubna k dohodě. Ještě před 1. májem 1990 (ke stému výročí známého Nerudova fejetonu) se objevilo „nulté“ číslo KUK na pražských, bratislavských a jiných bulvárech.

Konečně mají u nás nedoceňovaní, přestože v cizině často slavení a vítězící autoři vlastní tiskový orgán. Konečně mají často ponižovaní, někdy pronásledovaní a dosud mnohdy pouze využívaní karikaturisté svůj časopis. Končí dlouhá éra, kdy bylo možné (právem) bědovat. Od této chvíle výmluvy neplatí. Místa v KUK je dost, teď záleží jen na členech České unie karikaturistů, v čele s takovými jmény jako jsou např. Barták, Jiránek, Vyčítal, Hrubý, aby této doslova životní příležitosti využili. A to k potěše a radosti co největšího množství čtenářů, pardon – diváků.

Ivan Hanousek, tajemník ČUK

Vyčítal	1.150	(3)
Dostál J.	1.100	(4)
Jiránek	1.050	(2)
Skoupý (NOS)	950	(4)
Barták	850	(2)
Urban	800	(2)
Hrubý	650	(2)
Šourek	650	(2)
Holý / Jakub	500	(2)
Renčín	450	(1)
Kovařík	400	(2)
Ostatek	350	(1)
Vaněk L.	350	(1)

Kopie výstřížků z prvních měsíců KUKu jsou vybrány z deníků (MF, Svobodné Slovo, Polední Expres, MS Den) a z KUKu...

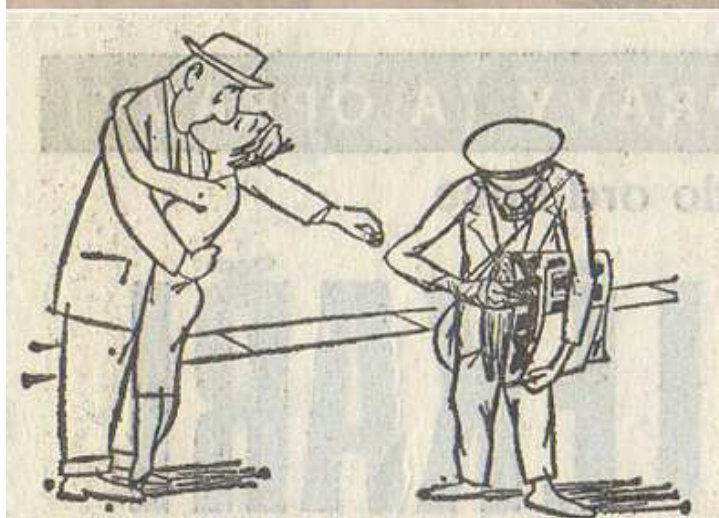
Dalšími autory tohoto čísla 1 (1990) byli ještě: Valeš, Linek, Kořan, Machala, Řežáb, Vobr, Nesvadba, Johanus, Matoušek, Douša (každý za jeden vtip ve výši 250 - 200 Kč)

Jelikož jde o týdeník, je zřejmé že tyto částky si můžeme nyní násobit čtyřikrát a získáme představu, kolik si kdo vydělal v KUKu svými vtipy měsíčně. Dá se říci, že (ovšem s různým kolísáním) se hlavní autoři listu dostávali měsíčně na honorářové příjmy od 4000 do 1500 korun a ti „další“ na Kč 800 - 1000.

Netřeba snad dodávat, že se to týkalo i mnoha dalších autorů, kteří v tomto prvním čísle ještě neměli svou kresbu (často tu později publikovali také Kantorek a ve druhém ročníku i Urban, Hrdý a také třeba jistý Šuta...).

Uvedme proto ještě třeba **KUK číslo 20 (1990)**:

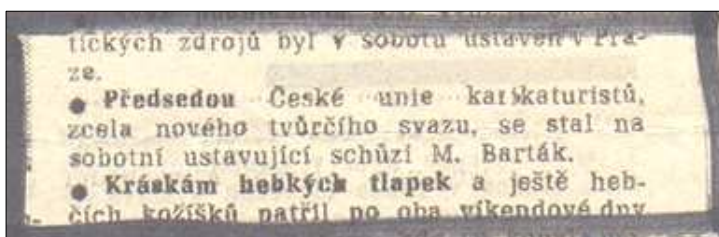

Slováci nám závidí!

Zatímco na Slovensku stále ještě má na humor monopol Roháč, neboť chystané nové časopisy Formát a Bumerang se ještě na pultech neobjevily, v Praze vznikl už pátý (!) humoristický časopis. Po staro-Novém díkobrazu se dvěma satelity a po konkurenčním měsíčníku SKRT se od počátku června rozjede na stejné rotačce, která tiskne Polední EXPRES, také nový týdeník určený výhradně příznivcům kresleného humoru. Vydává ho ČUK a jmenuje se KUK! Jména členů České unie karikaturistů jako Jiránek, Renčín, Barták, Vyčítal či Slíva jsou zárukou té nejvyšší kvality s napětím očekávaného listu, jehož obsah, jakož i nepatrná cena 0,90 Kčs, budou jistě všem jen k smíchu.

soudit z toho, že by dnešní honoráře za solidní vtipy (takové, které jsme tiskli) od solidních autorů měly být osmkrát vyšší (dělalo by to kupř. 8x400 = **3.200** korun; 8x 200 - **1.600** korun). Přesto i jen čtyřikrát vyšší příjem **za jedno číslo KUKu** by **nyní dělal** pro nejlépe placené karikaturisty **dnešní čtyři tisíce**. Což dělá cca **16 000 - 32 000 Kč měsíčně** (hrubého). To možná dnes není zrovna zázrak - ale kdybyste přičetli tehdy obdobné honoráře z měsíčníku Škrt a z dalších časopisů a novin s rubrikami kresleného humoru - stačilo to na velmi solidní obživu i pro autory na volné noze.

Autoři str. 1: Jiránek - 600; Urban - 400; Lichý - 400; Hrdý - 400; Vyčítal - 400.

Autoři str. 2: Pálka - 300; Dostál - 250; Řehoř 200; Urban - 250; Javorek - 200; L.Vaněk - 250; P. Šourek - 300; Krmášek - 200; Kavka - 200; Boháček - 200.

Autoři str. 3: Kantorek - 400; Barták - 300; Hrdý - 300; Dostál - 250; Bogdanovicz - 250; Ladman - 250; Hrubý - 200.

Autoři str. 4 (víceméně textová, jen pár ilustrací a comics strip) za kresby: Dostál - 400; Teichmann - 300; Vyčítal - 120.

Jinak bylo v uvedeném čísle i několik vtipů ze zahraničního humoru - tj bez vyškrtnutého honoráře.

Zachoval se součet celkových **nákladů na honoráře v tomto** čísle 20 (4-stránkovém časopisu novového formátu): **Kč 8.400**. V prvním roce vydávání se toto číslo příliš neměnilo, finanční naklady na honoráře autorům (95 % karikaturistům) oscilovaly kolem 8 tisíc korun. na číslo. Později se za číslo vyplácelo něco přes 7 tisíc a koncem neúplného II. ročníku se honoráře autorům za KUK č. 22 i 23 platilo už jen kolem 2 tisíc korun...

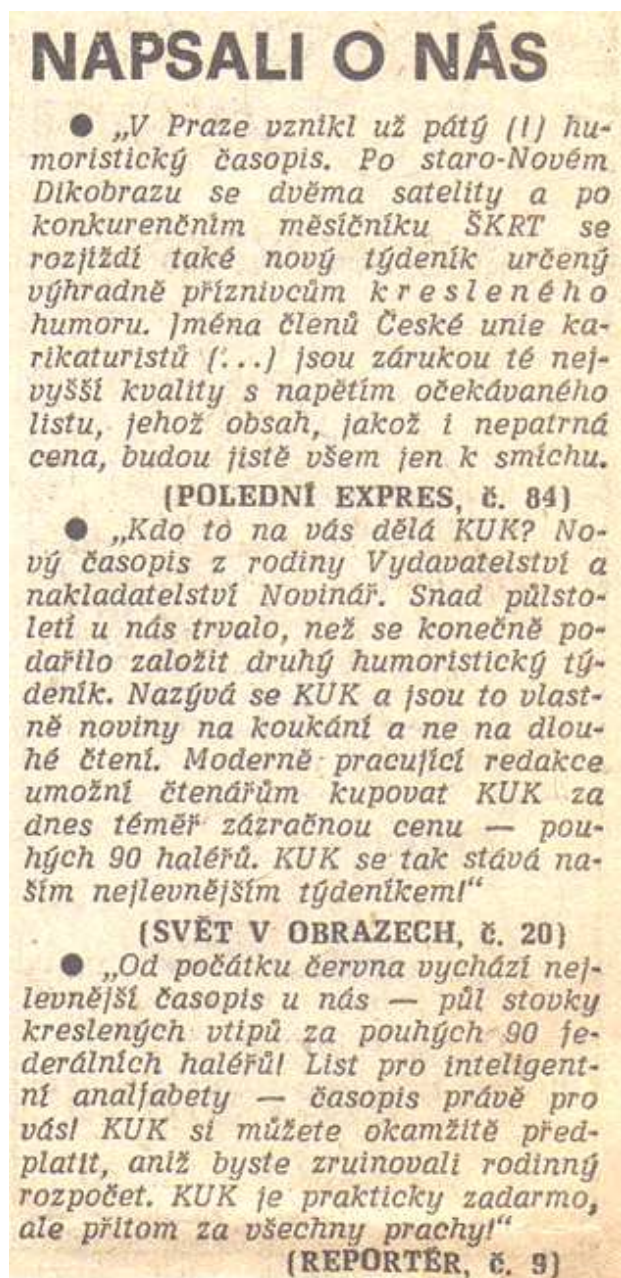
Tehdy and nyní...

Dovolím si tu ještě mírnou konstrukci v souvislosti s příjmy obyvatel v letech 1900 - 1992 než došlo k oné první velké devalvaci měny. V době KUKu byly platy (soudě dle svého okolí) kol 3 tisíc korun. Proti dnešním platům na úrovni 24.000 Kč to znamená, že náklady na živobytí stouply přibližně 8x. Neodvažují si zde honoráře, které jsme v KUKu platili autorům násobit osmkrát a u-

Vlastně bychom mohli říci, že to byla „**zlatá éra v časech KUKu**“. Jenže jsme si to, jaksí, vůbec neuvědomovali!

Jisté ovšem je, a to neuvádím jen naokraj, že *Kobra* a další vůdčí osobnosti v čele Unie to vše nedělali proto, aby se napakovali, ale hlavně pro to, že kreslený humor milovali a chtěli jeho autory projektem postaveným na zelené louce povzbuzovat k tvorbě, dávat jim co nejvíce příležitostí k publikování. Což nebyl případ jiných podnikatelů, kteří dokázali časopis se zavedeným statisícovým nákladem a ziskem velmi rychle pohřbit....

Náklad týdeníku od konce jara 1990 už jen klesal

Vlevo počet výtisků expedovaných tiskárnou, **vpravo je počet výtisků odebíraných PNS.**

KUK č. 1	175 000	125 350
KUK č. 2	155 000	125 350
KUK č. 3	126 600	126 100
KUK č. 4	123 450	123 000
KUK č. 5	100 410	100 000
Dále už uvádíme jen sudá čísla:		
KUK č. 8	57 500	56 220
KUK č. 10	49 000	48 200
KUK č. 12	43 000	42 000
KUK č. 14	40 440	38 250

Ty rozdíly v obou sloupcích dělají především výtisky dodávané přímo do redakce a určené ke kolportáži v Praze.

Další údaje o vývoji nákladu KUKu v archivu nemáme. Hanousek už v lednu nastoupil do Redakce zpravodajství Čs. televize a v KUKu dělal jen externě. Ale pamatuje si, že jsme vydávání časopisu zapíchlí až ve II. ročníku - a to ve chvíli, kdy náklad týdeníku klesl **pod hranici 20 000 výtisků** (rok 1991). Bylo to už v časech *Kobry*, který pak svěřil KUK do péče *Marka Douši*.

KUK jako magazín - 2 cenné exempláře!

Speciální pozornost zasluhují i dvě zvláštní vydání KUKu jako **magazínu** s barevnou a lesklou obálkou „**Kuk do postele**“ a „**Kuk za všechny prachy**“. Oba tituly měly velice slušný ohlas, byly vyprodány a vylepšovaly finanční bilanci KUKu jako periodika. Ale o nich (byly to sešity o 36 stránkách v barevných obálkách) si můžeme na tomto místě popovídat zase někdy jindy...

kách v barevných obálkách) si můžeme na tomto místě popovídat zase někdy jindy...

Dnešníma očima:

V rubrice „**25**“, věnované 25. výročí vzniku České unie karikaturistů, jsme si už připomněli přípravu ustavujícího shromáždění, první nadšené plány i zásadní počiny zakladatelů spolku. Tentokrát se věnujeme především časopisu KUK, k němuž máme archivní podklady nejen z oblasti autorské tvorby, ale i z oblasti ekonomické. Nakladatelství Novinář vydávalo každý měsíc bilanci svých periodik, kam patřil krom KUKu např. *Svět v obrazech*, *Polední Expres*, *Škrt*, *ostravský Moravskoslezský den* nebo *Reportér*... **Naše údaje o honorářích jsou uváděny v nezdaněné výši**, tak jak jsme je autorům vyškrtávali po vydání každého čísla.

Dnes tak frekventované a těžce **neprůhledné** slovo **transparentní** se tímto příspěvkem zkoušíme trochu detailněji rehabilitovat...

ČUK - Česká unie karikaturistů - Informservis č. 1

Milý kolego,
 týdeník SIGNAL, v novém složení redakce a s novým vedením i šéfredaktorem (namísto šp. P. Minaříka býv. předs. svazu novinářů z r. 1968 Vl. Kašper) připravuje zvláštní monotematické číslo. Je dalším z řady speciálních sborníků detektivních povídek.
 Vypisujeme proto k o n k u r s na nejlepší vtipy formát nerozhoduje, ale nejvíc na A-4, b a r e v n é, a t o s tematikou

VILNÁ VRAŽDA
 alias
 EROTICKÝ ZLOČIN
 vulgo
 OBŽALOVANÝ: SEX!

Konkurs je vypsan speciální formou vyzývací soutěže, v níž je vyzváno deset autorů a otištěno bude 5 - 6 nejlepších vtipů. Od každého z autorů pouze jeden.

Termín uzávěrky je 23. března 1990
 Příspěvky do konkursu zašlete, prosím v termínu na adresu:

Ivan Hanousek, ČUK, Lázeňská 6,
 118 00 Praha 1

ŠKRT

do čísla	na stranu	titul (pokračování)	strana rkp.
----------	-----------	---------------------	-------------

Česká unie karikaturistů

Informservis č. 2

STUDIO DOBRÉ NÁLADY - JZD TŘEMOŠNÁ

Vinohradská 65
 Praha 2

založilo pro své spolupracovníky z řad autorů humoru

NADACE STUDIA DOBRÉ NÁLADY

Členem nadace SDN se může stát každý, kdo o to bude mít zájem a může se tak stát hned, vyplní-li přiložený evidenční lístek. Mj. bude Nadace SDN představovat:

- dostatek práce pro všechny, kteří budou chtít spolupracovat se SDN,
- výstavní a galerijní činnost spojenou s prodejem vašich děl,
- obesílání festivalů našich i zahraničních /např. Emila Stadiónu, Humorest, Novomestský osten, Bordighera, Gabrovo, Skopje, Tolentino, Ancona, Montreal, Istanbul, Budapešť aj./ včetně toho, že za vás zaplatí poštovné; na významné festivaly Nadace vyšle i některé z vás,
- zajištění bezplatného vydávání vašich katalogů k výstavám,
- bezúročné půjčky pro členy Nadace SDN,
- spolupráci na vydávání knih, plakátů, pohlednic a dalších publikací.

Hezký den s N SDN!

Kreslíte humor zemité, lidový, drnitý? Pošlete ho šéfredaktorovi nového čtrnáctideníku Švanda dudák Přemyslu Veverkovi - adresa viz nahoře SDN!

--- vystříhnout a zaslat na výše uvedenou adresu! ---

PŘIHLÁŠKA ZA ČLENA NADACE STUDIA DOBRÉ NÁLADY

Jméno: .....

Příjmení: .....

Narozen.....

Rodné číslo.....

Adresa:.....

Praha dne.....

% Daň :.....

.....

OBOR: Karikatura

PODPIS

ČUK byl založen oficiálně 10. března, jak jsme si to už připomněli. A hned od počátku jsme začali plnit to, co jsme měli při jeho zrodu hlavně na mysli: sloužit autorům, tedy vlastně všem členům (mohl se přihlásit každý, ale někomu se nechtělo: Bartoš+Pergler, Daniel, Ceplecha, Kerles, Kánský, Pop). Prvním takovým důležitým prvkem bylo poskytovat členům v té dost převratné době také dosti informací. Protože časopis ŠKRT byl pro tu službu jako měsíčník nevhodný a do vzniku KUKu jako orgánu ČUKu, bylo ještě poměrně daleko, sloužil k tomu pár týdnů tzv. Informservis - šlo o to, přinášet všem členům bez rozdílu nabídky na „práci“.

Vedle vidíte kopii dvou prvních čísel tohoto letáku, který byl množen na xeroxu a rozeslán členstvu obyčejnou poštou - nestálo to pokladnu našeho spolku nic, neb náklady šly za redakci Škrtu v rámci vyřizování běžné pošty (tehdy vyprodaný magazín vydával vydavatelství Novinář velké peníze).

Níže podepsaný autor tohoto článku byl zároveň i autorem těchto letáků a proto může dodat v jaké atmosféře se letáky rodily. Informservis č. 1 byl příkladem toho, jak má tato služba vypadat. Když se na unii (tedy na mne) obrátili z redakce Signálu (konkrétně kolega Jan Vaněk), nabídli jsme „kšeft“ všem členům ČUK.

A Informservis č. 2? Služby ČUKu využili „dikobrazáci“, aby se naivnější členy pokusili získat pro své, jak už nyní víme, dost nekalé cíle. Stojí za to si přečíst co vše naslibovali a pak, na rozdíl od ČUKu, nesplnili. Až na první bod vlastně všechno! Napálených bylo až překvapivě mnoho.

Zklamaných také... (IH)

Zemřel Kornel Földvári (13. 2. 1932 Trenčín - 26. 3. 2015 Bratislava)

Dňa 26. marca 2015 v ranných hodinách zomrel po opakovanom infarkte vo veku **83 rokov Kornel Földvári** - jedna z najvýznamnejších osobností slovenskej kultúry.

Kornela jsem poznal osobně při zasedání jury I. ročníku cartoonbienale v Písku (**horní foto**) kdy se sešli hned čtyři znalci žánru „cartoon“ nadnárodního významu. Kornel stojí po pravém boku Kobry, chlapík v bílých kalhotách a kravatě je Mark Bryant (GB). S Bartákem a s Földvářim jsme vyrazili na velký pochod kolem města a byl jsem jím podroben velkému prozkoušení z českých svazků pokleslé či české „nedoporučené“ literatury všeho druhu počínaje Rodokapsy, Rozruchy a Divokými západy, přes Biglese, Foglara, Burrouhgse, Gellnera, Žáka a Radu, Trosku a sci-fi, Wallaceho a Collinse, Batličku, až po Zdenka Buriana, Bimba Konečného, Gusty Kruma a samozřejmě výtvarníky Rychlých šípů. Teprve když jsem prošel úspěšně tímto důkladným testem, došlo i na pár vět o našem dalším společném zájmu - kreslených vtipech. Barták je této dvouhodinové prověrky mých znalostí za turistického pochodu němým svědkem. Obě Kornelovy knihy, které **na dolním snímku** stojí před ním na stolku v pražském sídle Slovenského inštitútu jsem si později pořídil, abych se od Földvářiho dozvěděl i něco o slovenské a zahraniční karikatuře... (I. H.)

Kornel FÖLDVÁRI – mimoriadna osobnosť slovenskej kultúry, spisovateľ a publicista, najvýznamnejší znalec kresleného humoru na Slovensku, teoretik, kritik a historik karikatúry,

autor mnohých kníh a nespočetných článkov, kurátor množstva výstav, propagátor slovenskej karikatúry doma i v zahraničí... Predovšetkým však vynikajúci odborník i človek.

Kornel Földvári sa narodil 13. februára 1932 v Trenčíne. Pochádzal z rodiny hodinára a zlatníka, čo nastupujúca komunistická moc považovala za nevhodný pôvod. V rokoch 1950 - 1953 študoval slovenčinu a literárnu vedu na Filozofickej fakulte UK v Bratislave, ukončiť štúdium mu však z politických dôvodov znemožnili (ukončil ho roku 1960 popri zamestnaní) a poslali ho na „prevýchovu prácou“. Musel narukovať na vojenskú službu v pomocných technických práporoch (k tzv. čiernym barónom), čo boli útvary využívané na namáhavú a nebezpečnú prácu v ba-

niach. Po návrate do civilu pracoval ako robotník v závode Prema Stará Turá. V roku 1956, v období destalinizácie sa aj zásluhou spisovateľa Ladislava Mňačka stal redaktorom významného časopisu Kultúrny život, kde pôsobil až do jeho núteného zániku v roku 1968. Počas svojho redakčného pôsobenia sa venoval najmä literatúre, ale presadil aj pravidelné publikovanie karikatúr autorov ako Zábranský, Vanek, Kochan a ďalších. V čase najväčšieho rozkvetu legendárneho Divadla na Korze v rokoch 1969 -1970 sa stal jeho riaditeľom. Toto idylické obdobie (ktoré sám označil za najšťastnejšie vo svojom živote) však trvalo len 18 mesiacov, potom divadlo zakázali a zatvorili. Nastala tvrdá doba normalizácie, ktorá trvala nekonečných 20 rokov, počas ktorých Kornel Földvári nemohol verejne pôsobiť ani publikovať. Počas týchto rokov bol zamestnaný ako "obchodný referent" v Slovenskej

literárnej agentúre.

Publikovať začal ešte ako stredoškôľák v roku 1949 v časopisoch Borba, Život a Kultúrny život. Písal predovšetkým literárne recenzie a krátke humoristicko - satirické texty. Od roku 1956 sa už stal pravidelným prispievateľom rôznych časopisov a pre viaceré pripravoval rubriky venované dobrodružnej literatúre a výtvarnému humoru.

Keďže počas normalizácie nemohol publikovať pod vlastným menom, začal tvorivo používať rôzne pseudonymy (Gedeon Zajko, Miroslav Kostka, Peter Horňák a iné). Knižne debutoval v roku 1963, keď pod pseudonymom Miroslav Kostka vydal zbierku humoresiek „Netypické príbehy“, ktorá okamžite získala ocenenie na festivale Haškova Lipnice. Táto publi-

kácia ostala počas dlhých 14 rokov jeho jedinou knihou. Až v roku 1987 mu pod pseudonymom Pavol Miškovič vyšla monografia o známom slovenskom výtvarníkovi Dušanovi Polakovičovi.

Na horním snímku kŕtí Kornel Földvári knihu o Lasicovi a Satínském (2004), **na spodnóm** je jiný významný okamžik (2006): Kornel Földvári dostal od Konzervatívneho Inštitútu R. Štefánika prestížni Cenu Domenika Tatarky.

Po "Nežnej revolúcii" v roku 1989 sa Kornel Földvári aktívne zapojil do politického a kultúrneho života - od r. 1990 až do volieb v r.1992 vykonával funkciu prvého námestníka ministra kultúry SR. Po odchode z ministerstva sa vrátil k spolupráci s Milanom Lasicom a Júliusom Satínskym a až do svojho odchodu do dôchodku pôsobil ako dramaturg bratislavského Štúdia L&S. Stál aj pri zrode festivalu „Týždeň českého divadla“, ktorý sa v tomto štúdiu koná. Potom sa už naplno venoval výhradne literárnej a umelecko-kritickej činnosti.

Kornel Földvári pod vlastným menom debutoval až v roku 1999 knihou „O stručnosti“, ktorá je zbierkou jeho publicistických a literárnokritických esejí. V roku 2003 nasledovala kniha „Príbehy z naftalínu. Humoresky 1963-1977“ a v roku 2004 kniha „Svet pre dvoch. O Lasicovi a Satinskom“, ktorá približuje históriu Divadla na Korze. V roku 2005 vychádza publikácia „Päťadvadsať“, ktorá mapuje dejiny slovenskej karikatúry a prináša profily 25-tich slovenských karikaturistov. V roku 2006 vychádza ďalšia kniha z tejto oblasti s názvom „O karikatúre“, ktorá prináša výber publikovaných článkov a portrétov zahraničných i domácich karikaturistov. Nasleduje kniha „O detektívke“ vydaná r. 2009, ktorá analyzuje pravidlá tvorby detektívnych románov a predstavuje najvýznamnejších svetových i domácich autorov. Kornel Földvári je tiež autorom state v kolektívnom diele „Dejiny slovenskej drámy 20. storočia“, vydanéj v roku 2012. V decembri 2014 vydal Divadelný ústav v edícii Rozhovory knihu „Kornel Földvári“, v ktorej sa s Tinou Čornou rozpráva o svojom detstve, mladosti, o vzťahu k literatúre a divadlu a charakterizuje spoločensko-politické súvislosti a osobnosti, ktoré formovali jeho profesionálny i súkromný život. V roku 2014 vyšla kniha „...až pod čiernu zem“, ktorá je spomienkou na roky strávené u „čiernych barónov“. Bol tiež autorom štúdií o literárnom a divadelnom humore, najmä o tvorbe Milana Lasica a Júliusa Satinského a úvah o výtvarnom humore a venoval sa aj prekladom prózy a drámy z nemčiny. Často spolupracoval aj s rozhlasom a televíziou. V roku 2013 nakrútil režisér Ján Šuda televízny dokumentárny film s názvom „Ešte chvíľu s Kornelom pobudnúť“, ktorý približuje osobnosť a životné osudy Kornela Földváriho.

Nahore: Obálky desiatich publikácií Kornela Földváriho

Je všeobecne známe, že Kornel Földvári sa intenzívne zaujímal o menšinové žánre – literárne (western, krimi) i výtvarné (kreslený humor, karikatúra). Bol všeobecne rešpektovaným teoretikom, kritikom a historikom karikatúry – a bezpochyby jej najväčším znalcom a popularizátorom na Slovensku i v zahraničí. Počas dlhých rokov úzko spolupracoval so Slovenskou úniou karikaturistov a s mnohými autormi ho spájali blízke priateľské vzťahy. Pravidelne publikoval v tlači odborné články o karikatúre a profily slovenských i zahraničných karikaturistov. Bol autorom takmer všetkých textov v katalógoch výstav SÚK, kurátorom väčšiny výstav únie na Slovensku i v zahraničí (v ČR, Poľsku, Maďarsku, Rakúsku, Nemecku, Francúzsku...). Organizačne, odborne a kurátorsky sa podieľal na príprave významných medzinárodných výstav - „Salónov európskej karikatúry“, ktoré sa konali v rámci „Dní Európy“ v Bratislave v rokoch 1997-1999, ako i ďalších dôležitých medzinárodných výstav karikatúry. Podieľal sa na udržiavaní blízkych priateľských kontaktov s Českou uniou karikaturistov, so združeniami maďarských a poľských karikaturistov; intenzívna spolupráca bola nadviazaná s Federáciou karikaturistických organizácií FECO. Ako už bolo uvedené, Kornel Földvári napísal všetky zásadné publikácie, ktoré mapujú vývoj slovenskej karikatúry a jej autorskú základňu. Je autorom mnohých zasvätených štúdií a esejí o medzinárodnej karikatúre a jej významných tvorcov. Jeho aktivity v oblasti karikatúry boli natoľko rozsiahle a prínosné, že je veľmi obtiažne ich čo len vymenovať, nieto ešte kvantifikovať. Neobyčajný význam Földváriho práce s najväčšou pravdepodobnosťou docení až história

V roku 2006 bol Kornel Földvári ocenený prestížnou Cenou Dominika Tatarku. V roku 2007 usporiadalo Slovenské národné múzeum v Bratislave pri jeho príležitosti 75. narodenín výstavu s názvom „Kornel Földvári - 75-ročný kultúrny život“. V roku 2014 mu kurátor Salonů Kobra v Prahe za mimoriadne pozoruhodné výkony a zásluhy v oblasti kresleného humoru udelil prestížne ocenenie „*Doctor Humoris Causa*“ s oprávnením používať čestný titul „HUDr.“ V spolupráci s režisérom a spisovateľom Petrom Krištúfkom začali pripravovať biografiu Kornela Földváriho, ktorej vydanie sa očakáva ešte v tomto roku.

Dňa 26. marca 2015 v ranných hodinách po opakovanom infarkte Kornel Földvári vo veku 83 rokov zomrel.

Spomienka na Kornela Földváriho

Neviem ako vyzerá svätec, ale ak by som si ho mal predstaviť, mal by podobu Kornela Földváriho. Nie že by to bol azda nejaký suchopárny starec upierajúci oči k nebesiam a oddávajúci sa kontemplácii, práve naopak – bol to človek plný života, doslova generátor pozitívnej energie, ktorá z neho vyžarovala takmer ako svätožiara a napájal ňou všetkých, ktorí mali to šťastie dostať sa s ním do kontaktu. V jeho prítomnosti sa ako mávnutím čarovného prútika všetko čierne v okamihu menilo na farebné, svojím láskavým postojom dokázal neutralizovať každú negativitu.

Napriek všetkým príkorm, ktoré musel vo svojom živote zakúsiť a prekonať, on sám predstavoval doslova stelesnené dobro. Ak by existoval „Rád ušľachtilých“, Kornel Földvári by bol jeho veľmajstrom. Bol neobyčajne láskavým, empatickým a altruistickým človekom, ktorý svojimi aktivitami pomohol nesmiernemu množstvu ľudí. Bol patrónom a patriarchom všetkých výtvarníkov, karikaturistov, humoristov, spisovateľov, publicistov, di-

vadelníkov... Nikdy som nepočul, že by bol niekto niekedy skomolil jeho meno (ako je to u nás pomerne bežné) – som presvedčený, že i to bolo znakom toho, ako veľmi si ho všetci vážili.

Mnohí ľudia prežijú svoj život bez toho, aby si to ktokoľvek všimol. Mnohí sa snažia prežiť svoj život najlepšie, ako vedia. Vzácnne sa však vyskytnú také osobnosti, ktoré keď nás opustia, uvedomíme si, ako veľa pre nás znamenali, ako veľmi obohatili náš život a ako ťažko bude (ak to vôbec bude možné) sa s touto stratou vyrovnáť. Osobnosť formátu Kornela Földváriho sa narodí len raz za tristo rokov.

Ďakujeme Ti, milý Kornel, za všetko, čo si pre nás urobil. Ďakujeme Ti, že sme mohli stráviť nejaký čas v Tvojej blízkosti.

Karol Čizmazia

Text rozlúčky s Kornelom Földvárim / 1. apríl 2015

Otec humoru Kornel Földvári

Keď Kornel na vernisážach hovoril o Jozefovi Schekovi ako o Otcovi zakladateľovi nášho moderného kresleného humoru, prítomný autor Jožinka ho okamžite prerušil a všetkých prítomných oslovil otázkou: „Viete prečo má takú veľkú bradu? Aby som ho nemohol okamžite zaškrtiť!“ Pre nás mladších to malo čaro poznania, že všetky vtipy sú síce staré, ale humor je večne mladý. Nás mladších tam bola vždy väčšina, veď pred nami prekáral osemdesiatnik s deväťdesiatnikom.

Keď teraz označím Kornela za Otca zakladateľa nielen teórie nášho kresleného humoru, Otca zakladateľa teórie všetkých pokleslých žánrov, ale priamo za Otca zakladateľa teórie nášho HUMORU, verím, že ma nezačne škrtiť, ale že my mladší, ktorých je tu opäť väčšina, budeme počuť jeho hlasný nezameniteľný smiech.

Fero Jablonovský

Redakce GAGu ďakuje slovenským přátelům z oblasti žánru karikatury za jejich ochotnou a kvalitní spolupráci při zaslání, smutečního oznámení nekrologu, snímků a osobní vzpomínky na K. F. Jmenovitě Ferovi Jablonovskému, Karolu Čizmaziovi a Pavlu Taussigovi, z českých kolegů Janu Koutkovi za snímky z památného pražského vystoupení zesnulého teoretika žánru „cartoon“. (red.)

Miroslav Barták

Narodil se roku 1938 v Košicích na Slovensku českým rodičům. Vystudoval námořní akademii v bulharské Varně a v letech 1960 až 1969 pracoval na námořních lodích jako lodní inženýr. Od roku 1969 už působí výhradně na souši. Od začátku sedmdesátých let minulého století je kmenovým spolupracovníkem švýcarského humoristického časopisu Nebelspalter, je též stálým spolupracovníkem významného týdeníku Weltwoche. Stal se nositelem prestižní nizozemské Ceny Ton(a) Smits(e) za významný přínos žánru cartoons (neboli kreslený humor). Miroslav Barták žije se ženou, vnučaty, psem a kočkami v domku nedaleko Prahy jen pár metrů od lesa.

Tak zní ve zkratce informace, kterou jsme v MŽ představili autora už v prosinci roku 2010.

Barták byl **prvním** z nyní už docela početné řady karikaturistů, kteří náš Mediažurnál od té chvíle zdobí svými kreslenými vtipy. Nejen proto jsme se rozhodli, že mu věnujeme prostor i letos. Mirek Barták byl také **prvním** předsedou České unie karikaturistů, která vznikla v březnu 1990 a připomíná si teď 25 let své existence.

Na titulní straně Mediažurnálu číslo 1 / 2015 (vlevo) je Bartákův barevný vtip, autorovi (s portrétní fotkou) je věnována tisková stránka (lupu si brát nemusíte, text právě čtete)

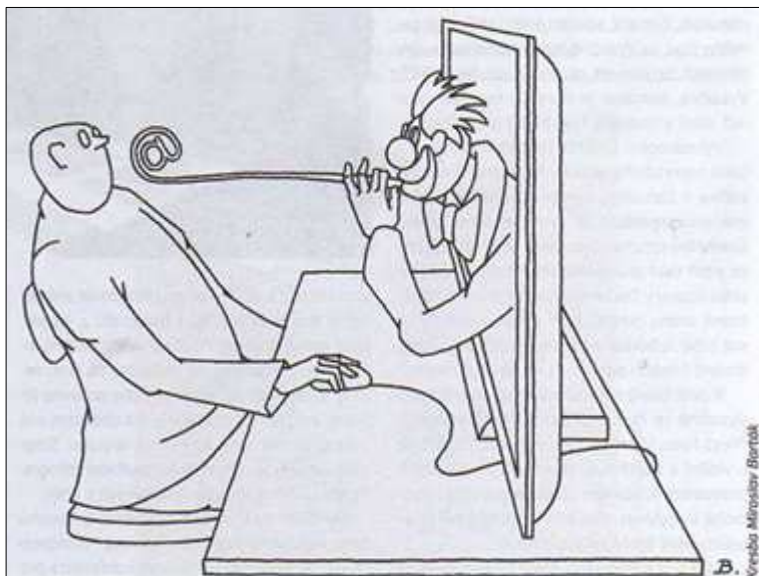
Jako **první** se Barták umístil už mnohokrát ve světových soutěžích kresleného humoru – naposledy loni na vzkříšené mezinárodní soutěži Humorest v Hradci Králové, kde získal Grand Prix za svůj kreslený nápad na téma „Kolo“.

V posledních letech se autor věnuje především ilustracím knih. Za všechny jmenujme rozsáhlý rozhovor Renaty Červenkové s psychologem Radkinem Honzákem, který Barták odlehčil dvacítkou přílehlavých vtipů beze slov. Autor nezapomenutelných vtipů se zrovna chystá na knížku sloupků Karla Hvíždaly, obálku už má hotovou. Před časem se v řadě novin objevila reportážní fotografie z křtin příručky pro nově zvolené představitele obcí. Premiér tehdy možná ani netušil, že polévá obálku právě od Bartáka, ale každého ze zastupitelů zaručeně potěší, až svazek otevřou, že praktický manuál pro jejich činnost tak nápaditě ilustroval právě světoznámý karikaturista.

V poslední době se v kreslířově díle stále častěji objevovaly šachy a šachisti. Barták udělal třicítku barevných kreseb v patřičně velkém digitálním provedení, aby vydržely zvětšení při tisku na nádražních reklamních panelech. Má to na svědomí úspěch turnajů v takzvaném *Šachovém vlaku*, zajímavé novince brouzdající po starém kontinentu.

Z našeho denního tisku i z týdeníků sice Bartákův humor zmizel, nicméně stále jej mohou ocenit čtenáři magazínu **R. D. Výběr**, v němž už třetí rok tisknou jeho barevný vtip na zadní straně obálky. A nutno dodat, že se z toho netěší jen čeští abonenti. Kresbu tisknou **všechny jazykové verze** v evropských vydáních magazínu; šéfredaktoři se totiž shodli na tom, že chtějí tyto *obálkové vtipy* právě od českého umělce Miroslava Bartáka. (IH)

Pět věcí, které byste měli vědět o M. B. (Čtyřicet pět let poblíž Bartáka...)

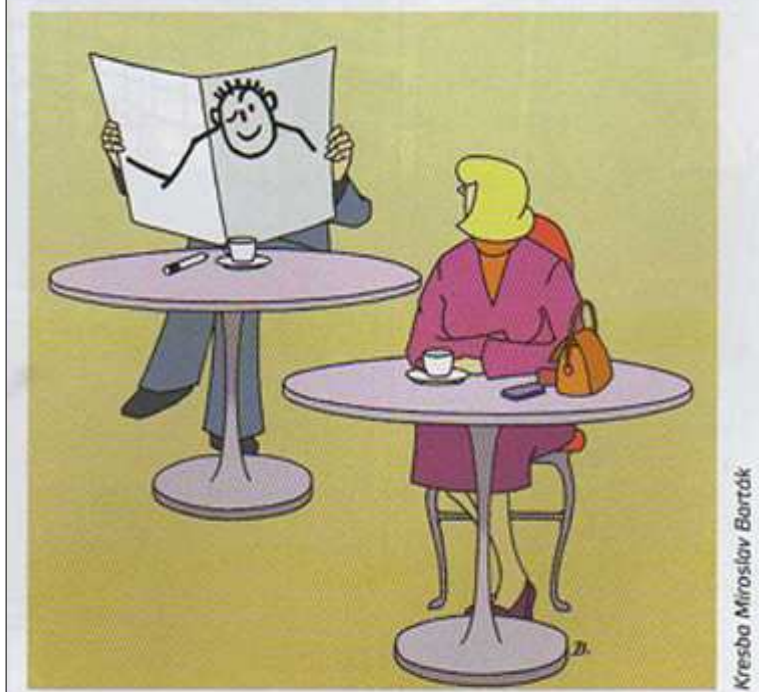
Skoro půl století se pohybuji v blízkosti Miroslava Bartáka. Řekl jsem si před časem, že bych shrnul, co se za ta léta s autorem stalo, jak se změnil a co je vůbec nového.

Vzpomínám, že když jsme spolu prvně mluvili, to bylo v roce 1969, odpovídal stručně, ba jednoslovně. Jako novináře mne to zrovna netěšilo, ale jako člověka, jenž hledá pro redakci *Junáka* kreslíře a spolupracovníka, to byla jiná písnička. Ta rychlá a přesná domluva byla v dalších letech hotové potěšení. Od té doby se ovšem autor slušně rozmluvil, i když v humoru zůstal beze slov. Taky už ho po dvou pivech nebolí hlava.

Ale co jinak? Že zůstal pořád svůj v pojetí i úrovni humoru? Že se stal v oblasti cartoons mezinárodní celebritou?

Možná za vším stojí právě to, že Mirek je neuvěřitelně:

Pečlivý. Snad jen Zdeněk Burian dokázal ve svém ateliéru tak precizně zabalit svůj obrázek pro obálku našeho časopisu jako to uměl Mitrek Barták. Přiznám se, že jsem některá jeho díla pěkně pomačkal jen proto, že jsem je nedokázal bez použití hrubé síly zbavit důmyslné ochrany proti poškození.

Pečlivý a pracovitý. Počty jeho kreseb jsou nad mé počítařské schopnosti. Když si vzpomenu všech těch návodných obrázků, jen těch motýlů, hub či kytek, které jsme počátkem 70. let tiskli v dětských časopisech!

Pečlivý, pracovitý a plodný. A teď vtipy: někdy ho musím přimět k pořádnému bilancování. Aby pravil: dodnes jsem nakreslil a otiskl 7777 kreseb a ilustroval 77 knih... Takto by to totiž bylo, kdyby kreslil po jednom vtipu ob den. Jenže on jich jistě nakreslil víc. A teď pozor: vedle toho, či při tom, přestaví chalupu pro jednu ženu, pak dostaví dům pro druhou ženu, ateliér pro sebe, vybaví salon pro manželku-galeristku, vyrobí postýlku pro dítě, vybuduje pískoviště pro vnouče (nebo pravnouče?) - nechtějte od ubohého *cartoonsfila*, aby se v tom vyznal. Pro *cartoons* - česky kreslený humor - toho taky postavil dost. Autorovi těchto řádek třeba knihovnu přes celou stěnu pro 1500 svazků. Se dřevem pracuje nejradši, pokud se ovšem dá mánii říkat práce. Kdejakou starou hrušku mu lze nabídnout za odvoz. Její proměnu v umělecké či praktické (často veselé) dílo pak můžete obdivovat.

Pečlivý, pracovitý, plodný a přátelský. Je to teprve čtvrté „p“, ale po mne je nejdůležitější. Mirek je přátelský jaksi obecně ke každému, k přátelům pak obětavě. Na soumraku 60. let při

památném setkání významných karikaturistů v malostranském hostinci „U zlatých trojek“ byl jediným, kdo bral můj pokus o založení jakéhosi vzájemně podpůrného spolku vážně. O dvacet let později se stal zcela samozřejmým hlavním představitelem České unie karikaturistů, kterou provedl coby lodivod (inu: námořní důstojník) bouřlivými vlnami a zrádnými mělčinami devadesátých let a předal nepoškozenu svému následníkovi. Jako uznávaný arbitr se aktivně účastní našeho spolkového života.

Pečlivý, pracovitý, plodný, přátelský a paličatý. To páté „p“ asi nejlépe zná rodina - nechte si o pověstné „bartákovské“ paličatosti (souvisí se zmíněnými předchozími „P“) vyprávět od Terezy či od jejich potomků. Pokud jde o humor, tak když si umane nad čtvrtkou, že to bude takhle, tak to tak bude, zakousne se a nepustí, dokud nebude po jeho. A pokud nejde o humor, je to prý stejné.

V posledních letech se Mirek Barták věnuje (i knižně) často tématice lidského zdraví a lékařů. Můžeme jen tušit, proč je mu (i nám, kteří pamatujeme jeho vtipné začátky) zrovna tato oblast humoru čím dál bližší. Člověk v jistém věku potřebuje notnou dávku veselé mysli už jen k tomu, aby se ráno dokázal vyhrabat z postele.

Nevím jak to jde samotnému oslavenci, ale s Mirkovým humorem se mi dnem belhá líp.

Ivan Hanousek

Kresby: **Miroslav Barták**

Toto číslo *Mediažurnálu*, čtvrtletníku, který vychází pro členy Syndikátu novinářů ČR, vyzdobil *Barták* celkem devíti obrázky (dva jsou v barvě).

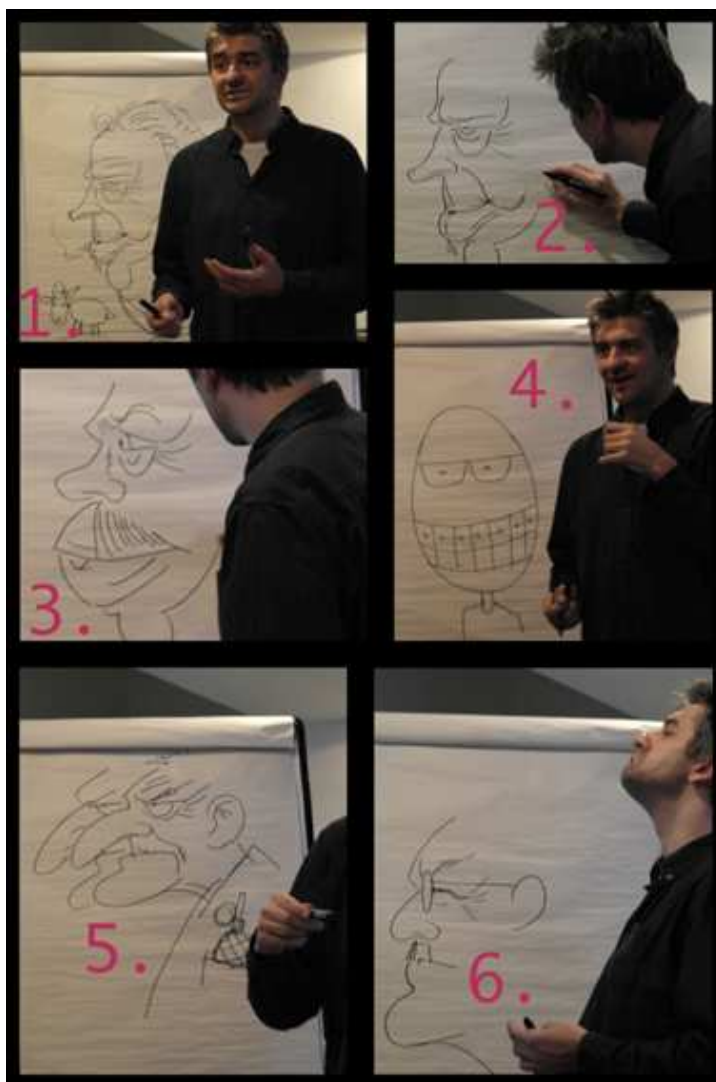
Z pošty / Workshop s karikaturistou / Škrt v Tluchořových

Děkuji za zajímavé čtení a posílám info o výstavě **NO COMMENT**, která je nyní v Uherském Hradišti, v dubnu pak v **Ústí nad Orlicí**.

Pane Hanousku, nevím, zda jste zaregistroval. V pátek 6. března proběhl v rámci **Jednoho světa** ve spolupráci se soutěží Novinářská cena kreslicí workshop se **Štěpánem Marešem**, na kterém ukazoval, jak nakreslit dobrou portrétní karikaturu. Posílám koláž fotografií, pokud byste si chtěl někdo vyzkoušet, jak moc jsou dané politické osobnosti poznatelné.

Lucie Laštková,
Nadace Open Society Fund
Praha

Při noční pochůzce zapínám nekonečný rozhlasový seriál *Tluchořovi*, jako zvukovou kulisu, takže sděluji, že kol 150. dílu vzpomínají (básník Hýl) magazín *Škrt* jako "nástupce" *Dikobrazu*.
Jan Koutek, Praha

Za katr!

Josef Molín byl v padesátých letech uvězněn za obálku Dikobrazu, **Miroslav Lidák (Hadák)** vyvázl v šedesátých s podmínkou

IVAN HANOUSEK

V poválečné historii se v Československu konaly dva velké procesy s autory kreslené satiry. Oba byli obviněni podle § 102 za pobuřování veřejnosti a hanobení republiky a nakonec také odsouzeni.

Do basy!

Tak rozhodly soudy s českými karikaturisty za presidenta Gottwalda i za presidenta Novotného. Tehdy nebyl prezident jen formální figurou z níž by si člověk mohl dělat psinu jako z Klause nebo Zemana. Zároveň šlo o generální tajemníky Komunistické strany Československa (KSČ), která nebyla obyvatelstvu zdaleka tak k smíchu jako současná recidiva v podobě KSČM. O vyšetřování, žalobě i odsouzení se postarali členové strany na všech pozicích trestního řízení (včetně neveřejného podílu Státní bezpečnosti) snad kromě obhájce. Ale ty oficiální orgány nebyly zdaleka samy: vždyť k zahájení takového procesu musel dát přece podnět pracující lid. A podpisovat petice, že je kresba pobouřila! Ono nestačilo, aby se policista vydal na výstavu vtipů a zjistil, že se (a jak moc se) návštěvníci smějí nad kresbou, která se trefila do jejich smyslu pro humor a osvětila jim dobře známý problém vtipným nápadem autora.

Zatímco **Pepíček Molín** počátkem padesátých let šel „bručet“, ač jako právník soudil, že od-

souzen za něco co nezamýšlel, být nemůže, **Mirek Lidák** v půli let šedesátých už tušil, že „oni“ mohou všechno - díky „stodvojce“ (paragrafu o „hanobení státu atd.“) **Autor** šesti-stránkového **textu** o těchto dvou soudních causách ve **Speciálu** týdeníku **Reflex**, který vyšel jako „**Nebezpečná sranda**“ na počátku dubna, **se s oběma výtvarníky znal**, s mladším z nich navíc opravdu dobře.

Dole: Vtip na ekonomiku = **Hadákova verze stokoruny**

Co ještě najdete ve speciálu?

Celý článek I. H. přineseme v **májovém GAGu**, v tomto dnešním už tak dost nabitém čísle magazínu, byste si ty příběhy nestihli zdaleka tak dobře vychutnat. Jinak samozřejmě doporučujeme si zmíněný „spešl“ koupit. Má **94** stránek a témata některých delších článků jsou více než lákavá. Krom základního textu o událostech kolem masakru v pařížské

redakci **Charlie Hebdo** (spousta vtipů z titulních stran!) jsou ve Speciálu ještě: článek o autorovi koláží na obálky Reflexu, velký rozhovor s **Ivanem Steigerem**, **Pečínkův** dlouhý článek o **Vladimíru Jiránkovi**, **Dana Hrubého** o **Zeleném Raoulovi** a **Doušův** text k **Sorry** s mnoha černými vtipy... A další autoři? **Karel Steigerwald** a **Benjamin Kuras!** (IH)

A... už je to tady: Sorry 1992 a Sorry 2015

Poněkud podezřelá obálka od slavného guru redakcem dávno zesnulého Francouze **Reisera**. Hodně se toho změnilo od roku 1992 do roku 2015, kdy vyšlo prvé obnovené číslo Sorry s druhou obálkou, ne tak vzpomínkovou od živého dosud **Jiřího Košťáře**. Změnila se

parta autorů. Je tu v tiráži jmenován i **Douša** (zřejmě coby spoluzakladatel?) jako člen redakce. Z těch autorů, kteří mají více než dva vtipy v dubnovém čísle (proto je ta čtyřka na zadní obálce prvního čísla!) určitě v tom prvním čísle prvního ročníku nepublikovali **Eja Kulovaný** ani **Pavel Rychtařík**, ale ani nynější autorské duo se složeným názvem **Poklop**. Z původní sestavy ovšem nechybí **Fefík**, ale ani **Michal Hrdý in memoriam** (v rubrice „**Sorry před 23 lety**“) anebo **Radovan Rakus**.

Změnilo se ovšem i mnoho jiného, z čehož tím pro mnohé nejpodstatnějším je rozsah **24** tiskových stran (bývalo jich **16**) i cena tlustšího výtisku - stojí **49 Kč**. A také osoba „maecenase“ - namísto letitého **Fidelia Schlee** si se Sorry začal **Aleš Zavoral** - v úvodním rozhovoru **Sorry** na str. 3 přiznává, že těžko mohl zaregistrovat začátky Sorry, když mu tehdy, v roce 1992, bylo teprve dvanáct. To je fakt zajímavé, jací s námi dnes žijí lidé! Ti přece nemohou pamatovat ani Dikobraz anebo Mladý svět původního vzeření... O čem se s nimi asi tak můžeme bavit?

Začátek - alespoň podle mne - se povedl. Když jsem se 2. dubna trochu váhavě optal na Sorry v prodejně časopisů umístěné v podchodu před vstupem do metra trasy A na Špejchaře - zavedla mne prodavačka přímo k regálu, kde bylo číslo umístěno (a nebylo tam jen jedno). A nenabídla mi časopis **Story**, jak se to svého času dělo celkem běžně. Sponzor

„nového Sorry“ v úvodním rozhovoru přiznává, že má slabost na Prahu 6 (a pro **Fefíka**) takže není jisté, že bude měsíčník takhle jednoduše k máni i jinde - hlavně mimo Prahu a její studentskou část.

Něco zůstává...

Něco se ale nezměnilo, zůstaly obvyklé rubriky. Například oblíbená *Velká soutěž o malý Džihád* (tentokrát jsou čtenáři vyzváni, aby správné odpovědi s celým jménem, adresou trvalého bydliště a soupisem míst, kde se neúčastěji vyskytují, poslali na adresu nejbližší teroristické buňky, případně jakýmkoliv jiným magorům). Také nechybí *Zprávy z horší společnosti*, *Křeslo pro hosta* (není tohle zbytečně dlouhé?) anebo nevynechatelný *Fámyzdat*. Fajn je, aniž bychom ještě úroveň časopisu po pauze vážně hodnotili (necháváme redakci tři měsíce na znovurozjezd) že text se obecně moc nerozrůstá - o to více je prostoru na kreslený humor (jde o kreslenou satiru či spíš o černý humor?) Celkem je tu 35 kreseb rozdílné výtvarné úrovně i hodně různorodého humoru. A ještě jedna zajímavost - zatím Sorry zůstává **bez pestré barevnosti**, kterou nám vyhrožovalo! Stránek, kde se dva černobílé „šířkové“ obrázky svorně dělí o luxus v podobě celé tiskové strany je tu z těch 24 celkem šest a to je celá čtvrtina (a na takových stránkách se pohodlně rozvaluje tučt forum).

Než se tedy sejdeme nad druhým letošním číslem Sorry (č. 5), pokusíme se zjistit, zda a jak se autorům vtípů v měsíčníku platí. Což je věc, která vedle odvahy začínat si v naší zeměpisné šířce s „pařížským“ urážením, bude i pro autory tohoto typu vcelku podstatná. (IH)

Oslavy ČUK 25 na snímcích Honzy Koutka

O akcích kolem březnového výročí založení ČUK a o vernisáži „aprilové“ výstavy „Čtvrt kila ČUKu“ se více dozvíte z **fotografií Jana Koutka** na „Rajčeti“ a také z „hýbacích“ obrázků z pořadů ČT - Události v kultuře / ČT-Art. Během rozhovoru s předsedou spolku *Radoslavem Rakusem* se mihnou i kresby či knížky; ba i živí autoři (včetně G-mena). I tyto adresy jsme pro vás získali od *Jana Koutka*:

Snímky: http://janrsc.rajce.idnes.cz/Ctvrtstoleti_Ceske_unie_karikaturistu/#

<http://www.ceskatelevize.cz/porady/1097206490-udalosti-v-kulture/215411000120401/video/391494>

<http://www.ceskatelevize.cz/porady/1097206490-udalosti-v-kulture/215411000120401/video/391495>

Ve starobylém špejcharu z devatenáctého století v Želči u Tábora byla do 10. dubna k vidění výstava prací malíře, grafika a ilustrátora **Stanislava Holého** (1943 – 1998).

RECENZE: Brouzdání pana Pipa rájem fantazií

Díky němu se mohly děti těšit figurkami *Jů* a *Hele*, *Haryho Šoumena*, *Tryskomyši* nebo pajduláka *pana Pipa*. Díky němu se smáli lidé kresleným vtipům v časopise *Mladý svět* a hltali výtvarně povedené titulky na začátku filmu *Jak svět přichází o básníky*.

Kurátor expozice *Pavel Šmidrkal* využil naplno prostoru galerie a vytěžil z půdního interiéru maximum. Pojal ho tak, aby

měl každý dospělý či dětský návštěvník dojem, že vstupuje do barevného fantazijního ráje, kterým ho provází zevlující pajdulák pan Pip.

Kromě velkoformátových pláten najdeme na výstavě také prostorové objekty, které sloužily zřejmě jako televizní dekorace, dále grafiky a litografie na stěnách i zástupy malířských stojanů, na kterých trůní filmové či komerční plakáty. Ty jsou v takové míře prezentovány vůbec poprvé.

Výtvarná východiska **Stanislava Holého** jsou rozptýlena do několika směrů. Bylo by totiž enormní chybou chápat jeho práce jako triviální infantilní kresbičky. Fundament sice tvoří klasické naivistické postupy (pohled na vážné věci dětskýma očima), ale v dílech objevíme mimo jiné snovost surrealismu či výstřední barevnost pop artu. Hřívá pádícího koně je vytvořena z vlnících propletených těl figur s výraznými očima. Lidská masa působí jako lidská hora a zlatavá slunce se sypou po narudlé obloze jako dukáty. Hravost a překvapivá tvarová zkratka jsou silnými zbraněmi výtvarníka.

Od naivismu k surrealismu a zpět

Hlavním výtvarným prostředkem je však barva. Pro Holého se stává naprosto signifikantním prvkem i poznávacím znamením.

Některé kolorované kompozice dokonce připomínají jedovaté obaly alb či vyzývavé plakáty interpretů psychedelické éry šedesátých let minulého století. Ale malířovy sny nepocházejí z halucinogenní říše nočních můr. Ba naopak, hledají s tvrdohlavou trpělivostí romantickou krásu naivity dětského ráje. Jeho figurky se usmívají na okolostojící svět a užívají si svého štěstí (**viz foto**).

Sympatický **pan Pip** nás bere symbolicky za ruku a provází krajinou barevných voňavých

květin, blankytného nebe, zářícího slunce a přívětivé žouzele vůkol. Jestli někde existuje skutečný ráj, měl by v každém případě vypadat jako obrázky malíře **Stanislava Holého**.

Publikováno na www.Novinky 16. 3. 2015 / Text a foto: Jan Šída, ČTK (j.ktk)

Starý vystavuje u Srny v Rychnově

V budově Městského úřadu v Rychnově u Jablonce n/N bude zahájena 18. dubna v 17 hodin výstava kresleného humoru **Pavla Starého** s názvem *Humor pod sklem*.

Bude k vidění až do 30. dubna tr. denně v 9-11 a ve 14-16 hodin. Viz kresba vedle! (g)

Výstavě v Praze 2 k 25. výročí založení ČUK se věnujeme v tomto čísle na jiném místě...

„Roman Kubec v Praze“ aneb **Dlouhý příběh - krátká zpráva**

Roman Kubec otevřel výstavu svých výtvarných vtípů v pátek 27. března v postindustriálním prostoru *LongTale Café* v holešovické ulici Osadní 35. Na tři desítky kreseb litvínovského kreslíře s gastronomickou tematikou shlédlo jen několik stálých hostů zajímavého podniku a autorových přátel. Z řad ČUK byl nápomocen při přípravě expozice *J. Dostál - Výstavák*.

Ostatní spolučlenové do nadstandardní kavárny mezi stanicemi metra Vltavská a Nádraží Holešovice cestu nenašli (čti nepřišli). V divadelní hantýrce se tomu říká "přesilovka". Otázky, zda šlo o nevhodný den, čas či netradiční místo, považujte za akademické. Ale můžete si na ně sami odpovědět; důvodem mohla být i blížící se vernisáž pražské jubilejní prezentace ČUK. Ta by však naopak mohla být i dobrou záminkou tam, při dubnové návštěvě města, zavítat. (Pražané "povinně"!)

Nejen proto, že provozovatel podniku by se případné další stejně kvalitní komorní výstavě autora z řad ČUK nebránil. **Roman Kubec** rozšířil nejen činnost unie, ale oživil i kvalitu jedné z nově zrozených společenských komunit mimo samé centrum matičky Prahy.

V nečekané trojroli informuje: **Jan Koutek**

Zpráva s dvěma snímky přijata a zavěšená neprodleně na *web Metro novin* - doplňuje kolega, autor textu i snímků (tím osvětlujeme zmíněnou trojroli).

Jiránek čestným občanem Starého Města Pražského

Šestapadesát let Pražákem. Jiránek má čestné občanství

Mistr při práci Vladimír Jiránek narysoval tisíce vtípů, často publikoval v novinách. Sám studoval žurnalistiku, ale téměř se jí nevěnoval. Foto: Hyněk Čásl, MAFRA.

„Všude kolem zuří krize, jen mně doma zuří manželka,“ stěžuje si známému muž v dlouhém kabátu. Pár tahů černým perem, nic víc. Ale smějí se celé generace. Karkaturista **Vladimír Jiránek** (1938) jednoduchých, ale vtipných kreseb vytvořil tisíce. A získal za ně řadu ocenění. Nejnověji je *in memoriam* čestným občanem Prahy 1. V hlavním městě žil Jiránek více než padesát let, až do své smrti v roce 2012. Byl dlouholetým občanem Starého Města. Rodák z Hradce Králové tvořil od dětství „Už ve škole jsem si například kreslil směšné figurky profesorů,“ vzpomínal později. (...) „Procházím se po místnosti, dám si kafe, kouřím a u toho dlouze přemýšlím. Moje kresby jsou jakýmsi komentářem dění. Postupuji tak, abych kresbou dokázal vyjádřit názor,“ popisoval jednou umělec pro MfDNES procesy své tvorby. Té která

bude platit i dlouho po jeho smrti: „Ten bordel, který žijeme, studenti, se jednou bude jmenovat dějiny.“

(sap, City DNES, 26. 3. 2015, str. 8)

Městská část Praha 5 Vás zve na výstavu

Galerie Portheimka - Štefánikova 12, Praha 5

31. března - 1. května 2015

Výstava k 90 letům Miloše Nesvadby na Smíchově

Od Aleše Morávka, známého smíchovského patrota jsme dostali plakátek - pozvánku na chystanou výstavu veselých kreseb **MILOŠE NESVADBY** (pořádaná k neuvěřitelným už 90. narozeninám kreslíře a známého herce).

Vzápětí jsme ovšem dostali od kolegy aktuální upozornění, že se vernisáž i výstava samá z 31. března odkládá zatím o jeden měsíc, neb autor se ocitl v nemocnici. Místo - tedy Galerie Portheimka ve Štefánikově ulici č. 12, Praha 5 Smíchov, ovšem platí i nadále. (g-am)

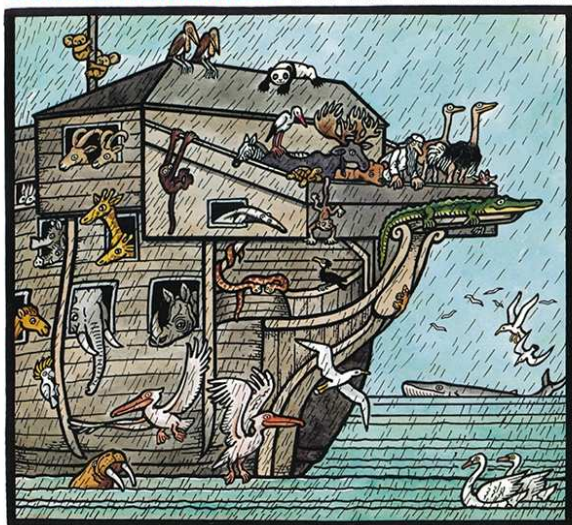
Vyhlášení Novinářské ceny za karikaturu: 28. 4. 2015 v Praze

Všechny vítěze a vítězky slavnostně vyhlásíme 28. dubna 2015 v Praze. Vítěz v každé kategorii získá odměnu ve výši 20 000 Kč, vítěz Ceny Googlu pro mladé talenty datové žurnalistiky obdrží 10 000 Kč a bude mu zajištěna odborná pomoc při realizaci vybraného projektu. O vítězi zvláštní Česko-slovenské ceny veřejnosti za příspěvek, který měl za poslední rok největší společenský dopad, nebo zásadně přispěl k posílení práv občanů, rozhodli čtenáři v online anketě na počátku dubna.

Soutěž Novinářská cena pořádá v České republice Nadace Open Society Fund Praha. Hlavním partnerem soutěže je český Google, partnery jsou NEWTON Media a. s. a Nadácia otvorenej spoločnosti – Open Society Foundation. Mediálním partnerem jsou ČeskéNoviny.cz. Podrobnosti najdete na www.novinarskacena.cz a www.novinarskacena.sk

Více informací: Lucie Laštíková, Nadace Open Society Fund Praha.
Tel: 721 746 273 / e-mail: lucie.lastikova@osf.cz

Schola Humanitas vás zve na vernisáž

výstava **JIRÍ WINTER NEPRAKTA**

Další výstava Neprakty!

8. dubna 2015 se v **Litvínově** odehrála vernisáž výstavy „části tvorby známého výtvarníka - karikaturisty Neprakty“ spojená s besedou o jeho díle ve školní aule s vdovou po Jiřím Winterovi **Danielou Pavlatovou** a s promítáním animovaného filmu „**Poselstvo krále Jiříka**“. V budově „Schola Humanitas“ bude k vidění až do konce měsíce. (r.)

Poláček v Rumburku

K čerstvě (v březnu) dožitým devadesátinám varnsdorfského **Josefa Poláčka** - **Dobrušského** připravil **Dům kultury Střelnice** v Rumburku ve výstavní síni expozici „**Žena ve výtvarné podobě Josefa Poláčka**“ a zahájil ji starosta města. (Jak pozvánka cudně připomíná, tak mj. držitele **Řádu bílé opice** ČUK za tvorbu a propagaci kresleného humoru). Poláčková výstava potrvá **do 7. května tr.** (g)

Vaříme s humorem i letos

V konkurenci nejméně dvaceti dalších z nabídky "vařících" titulů mne u knihkupce více než potěšil kalendář kreslířů ČUK na dané téma. Obvykle vysoký standard čtrnáctidenního stolního kalendáře představuje zastoupení například tvůrci unie, s podílem téměř všech žen.

V úhrnu se 26 autorů prezentuje příspěvkem na dnes tak populární téma, zpravidla ve svém charakteristickém stylu.

Radek Steska /viz/ má navíc titulní list s nabídkou další polévky, tak jak to má ve správném pohostinství být.

Tiráž skoupá na informace, ukrytá v propagovaných konopných mastech, prozrazuje miniaturním písmem organizační podíl Jardy Skoupého a rok uzávěrky 2013. (Technická poznámka: Bartákův kuchař-kouzelník by téměř splňoval možnost skutečného provedení; pokud se nejedná o "intuici", tak autor vlastní vydání *Malého Bosca*, nebo "velkého" *Kožíška*.) „Chvilka pro tebe“ a pro mnoho dalších si našel i **Míla**

Martenek (viz dole!) V daných aktuálních souvislostech vydařené kalendářní dílko také představuje "historicky" stav unie k uvedenému datu. Je mi proto svátkem i ve dnech tak v kalendáriu neoznačených. (**janktk**)

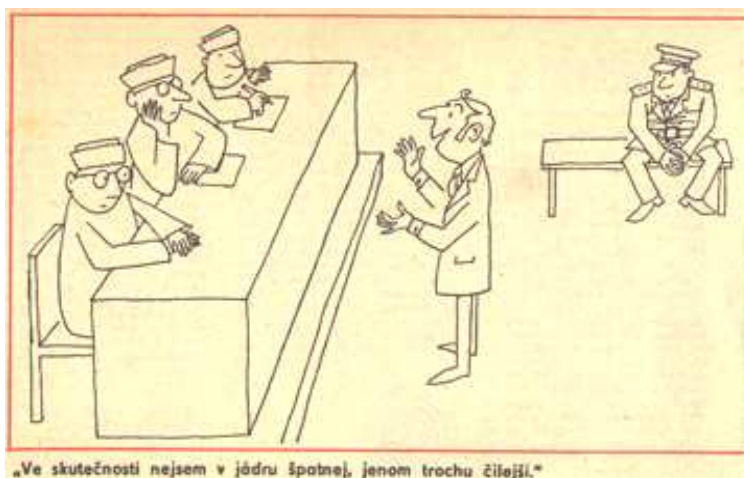
Molínovo téma: „U soudu“

„Ve skutečnosti nejsem v jádru špatnej, jenom trochu čilejší.“

Nejen ukončené právnické vzdělání, ale hlavně osobní zkušenost se soudy v roli obžalovaného a pak i dvakrát odsouzeného a jednou rehabilitovaného člověka opravňují **Josefa Molína** k roli specialisty na vtipy zrovna z tohoto prostředí.

Text k vedlejšímu obrázku se ale k jeho autorovi moc nehodí. Poznali jsme ho jako mírného, hodného, poněkud už šedovlasého pána, který vybíral vtipy pro „dětský díkobraz“ s názvem **Ježek**. A to nejen od řádných karikaturistů, ale i kreseb od dětí.

Leckterý ze současných autorů, nyní ve věku kolem 55 let, právě nad **Ježkem** zažil ten nádherný okamžik, vidět svůj vtip i se svým jménem poprvé zveřejněný v řádném, tedy tištěném časopise. Tento vtip z „Ježka“ berte jako avízo na **delší materiál** sepsaný **GagMenem pro Speciál Reflexu**, který se krom **Molína** věnuje i soudním procesům s karikaturistou **Had'ákem**. V našem e-GAGmagu ho najdete bohatě ilustrován hned **v příštím**, tj. májovém **čísle 5**. (**red**)

Uvězněna v domě smíchu

Zuřím tak strašně proto, že jsem se tak strašně snažila dostat pryč z toho zrcadlového bludiště, toho světa klamu a přetvářky (...) Za každým podělaným zrcadlem je další a každá chodba končí další chodbou a já se v tomhle domě **smíchu** už vůbec **nesměju**, ale nikde nejsou dveře s nápisem VÝCHOD. Když jsem byla malá, na pouti jsme do domu **smíchu** chodili každý rok, měl dvě patra a vstupovalo se do něj hrozivě se **smějícím** sádrovým obličejem. Měl být **legrační**, ale byl děsivý. (...) Dům **smíchu** byl mnohem děsivější než dům hrůzy (...) Z domu **smíchu** vedla jen jedna cesta, nelitostná až do konce. (...) Nakonec jsem pochopila, že takovým domem **smíchu** je i život. Jediné co chcete, je najít dveře s nápisem VÝCHOD a utéct tam, kde budete žít doopravdy, ale nenajdete je nikdy.

Claire Messudová: „Žena z horního patra“, MFDNES, 14. 3. 2015; str. B8

Je karikatura nebezpečná?

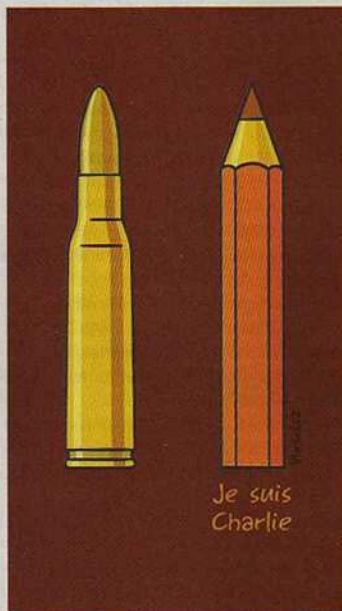
Už dlouho se o kresleném humoru tak hojně a vášnivě nediskutovalo jako letos po útoku teroristů na redakci satirického týdeníku Charlie Hebdo. Proč dnes vzbuzují veselé kresby po celém světě tolik vášni a nevole?

My karikaturisté bychom mohli být rádi, že je náš přehlížený obor najednou v centru pozornosti. Pochopitelně si ale musíme postesknout, že bychom byli mnohem raději, kdyby se tak stalo za méně dramatických okolností.

Je humor opravdu nebezpečný? Mají karikaturisté skutečně takový vliv, aby někomu stálo za to jejich díla cenzurovat či zabavovat, jejich autory stíhat a dalšími rozličnými způsoby jim ztěžovat život? Vždyť jsou to sami tvůrci, kteří bývají nejvíce překvapováni zjištěním, že někdo přikládá jejich humorným obrázkům takovou váhu a význam.

Smích bývá často pouhým ventilem strachu v situacích, v nichž si neumíme poradit jinak. Černý humor nám ulehčuje strach z nemoci a smrti. Politický humor nám zase dává na chvíli iluzi povznesení se nad společenské problémy, které většina z nás nedokáže jakkoliv aktivně ovlivnit, nebo je o své zdánlivé bezmoci alespoň hluboce přesvědčena.

A tak karikaturisté upozorňují na rozličné nešvary, absurdity a hloupost mocných. Vizualní metaforou ukazují jiné úhly pohledu, svůj názor dokážou vyjádřit možná jasněji a srozumitelněji než ostatní. Jak říká malajsijský kreslíř Zunar ve filmu *Malajsijský karikaturista (Fight Through Cartoon)*: „Vtip musí korespondovat s mým stanoviskem.“ Jinými slovy: nejdřív si celou věc důkladně prostudují, udělám si na ni názor a pak ji nakreslím tak, aby bylo naprosto jasné, co si o ní myslím.

KARIKATURA. Vizualní metaforou lze často vyjádřit názor srozumitelněji než slovy.

Humor nám pomáhá brát život s nadhledem. A politikům jeho autoři vzkazují něco podobného: „Neberte se tak vážně.“ Že to tak často nefunguje, je zřejmé. Politici rozčilují lidi, humoristé pak zlobí politiky. V západním světě je to celkem běžný jev.

Jsou však země, v nichž jsou karikaturisté perzekuováni, někdy dokonce zabijeni. A to nemluvíme o totalitách, v nichž kreslený humor oficiálně vůbec neexistuje. Za politickými kreslíři do Paříže, Moskvy, Pekingu nebo Jeruzaléma se můžeme vydat v dokumentu *Karikaturisté: pěšáci demokracie (Cartoonists: Foot Soldiers of Democracy)*. Mimo jiné z něj vyplývá, že vlády bez smyslu pro humor nejsou demokratické.

Můžeme vůbec dělat humor, který nebude nikoho provokovat? Není to věc zohla nemožná? A není to úplně protimluv? Vždyť provokace je hlavním smyslem a účelem karikatury. Karikatura musí karikovat, ohýbat realitu, ukazovat nové možnosti, jiné úhly pohledu, tlumočit jasné názory svých tvůrců. Nejde přeci o prvoplánovou provokaci konkrétních lidí, jak by se možná někomu mohlo na první pohled zdát. Jde o výzvu k přemýšlení. A hlasatelé tak zvané politické korektnosti jsou jen novodobými cenzory.

Ano, nakonec můžu být rád, že žiji v zemi, která se stále hlásí k západním hodnotám. Kde je hlavním problémem karikaturistů skutečnost, že tu chybí pořádný satirický časopis a že slušná karikatura pomalu mizí ze stránek novin a časopisů (většinou spíše z finančních než jakýchkoliv jiných důvodů). Kde nikomu nepřipadá, že humorná kresba je jednou z nejnebezpečnějších věcí na světě.

VHRSTI / KOMIKSOVÝ KRESLÍŘ.
ILUSTRÁTOR A SPISOVATEL

Vhrsti: „Je karikatura nebezpečná?“ Festival Jeden svět; příloha týdeníku Respekt 2. 3. 2015

Sobotka - „Ozubená pleš“, která kouše

Bohuslav Sobotka byl vždy vnímán tak trochu jako **směšná** figura. V květnu 2010 (...) mu opilý spoluobčan vyřal ránu pěstí (...) a několik týdnů se objevoval s límcem, který mu zpevňoval páteř. (...) Mnoho **vtipů** na svou adresu si dnešní premiér vykoledoval i kvůli rovnátkům. Martin Komárek v roce 2012 napsal: „*Neodpustitelné by bylo, kdyby předsedovi jedné z našich stran spadla například při večeři za přítomnosti anglické královny do polévky rovnátka. Anebo, což by bylo ještě horší, Alžbětu oslnilo prasátko hozené jeho dohladka vyleštěnou pleší.*“ Přezdívkou „ozubená pleš“ lze v parlamentu zaslechnout ještě dnes. (...)

Sobotka se občas stává terčem **výsměchu** i kvůli tomu, že se v životě nežil ničím jiným než politikou.

Jaroslav Plesl: „*Překvapivě stabilní Sobotka*“, MfDNES, 12. 3. 2015, str. A14

Lepší je v Popelce macecha než uvzdychaná svatá mučenka

Jen v *Tribune* si troufli napsat, že dospívající dívky, na něž hlavně cílí, mají právo čekat víc **zábavy**. Přesně tak. (...) Lze zopakovat, že *Tři oříšky pro Popelku* zůstaly nepřekonány. Přesto, že hollywoodský příběh je dražší, rozmáchanější, okázalejší. Ale taky se bere vážněji, dokonce v první části tak vážně, až se člověk lekne, že zabloudil na dobové společenské melodrama, spíše podle Dickense než Austenové, která měla smysl pro **humor**. (...) Oporu tvoří triky; ač z digitálních myšek číší umělost na sto honů, prvotní a hlavně zpětná proměna pohádkové zvířeny za zběsilé jízdy z bálu před půlnocí má spád, nápady, a dokonce i nadšázku, která jinak Popelce chybí. Že se ve finále místo poezie a **smíchu** splétají zákulisní mocenské intriky, je už jen poslední z pokusů jak nastavit čas.

Mirka Spáčilová: „*Svatá mučednice zvaná Popelka*“, MfDNES, 19. 3. 2015, str. A13

Čumrikův úspěch s vysmátou drzostí...

Johny Machette tvrdí, že nic neřeší. Ale v nejsilnější písni si dělá **legraci** z Babiše i Klause Úspěch toho, co dělá dvaadvacetiletý *Jonáš Čumrik* z Třebechovic pod Orebem, je mimo svět teenagerů, kteří visí půl dne na serveru YouTube (...) nesrozumitelný. „*Vážnej bejt neumím, je to nuda (...). Nejsem obchodník, ale vím, jak to mám prodat.*“ v bludných kruzích těchto myšlenek se potlouká coby interpret i autor. Machette nepřijde s jediným neotřelým nápadem, tématem anebo alespoň textovým obratem (...) S jedinou výjimkou singlu *Spasitelé*, který (...) se stejně **vysmátou drzostí**, s jakou **ironizuje** svůj všední svět, si **utahuje** z předvolebních slibů Andreje Babiše, tenisového mistrovství Václava Klause a dalších „spasitelů“ z předvolebních billboardů.

Honza Vedral: „*Machette zaujme, jen když si utahuje z Babiše*“, MfDNES 23. 3. 2015, str. A12

Smích po židovsku

Izraelský režisér Eran Riklis, nositel festivalových cen za *Citronový sad* i *Syrskou nevěstu*, dovezl své *Tančící Araby*, v nich osvědčil svou slabost pro **židovský humor**. „*Už je to skoro klišé opakovat, že Židé veškerá utrpení přežili jen díky humoru, ale opravdu pomáhá; navíc smích je způsob, jak se přiblížit publiku, abych mu pak mohl říci i něco vážnějšího,*“ líčil Riklis.

Mirka Spáčilová: „*Jsem černý a poprvé hraju bílého*“, MfDNES, 23. 3. 2015, str. A11

Vlevo výstava: MfDNES/City dnes- 26. 3. 2015 str. 11

Do zlatova vypečený Tomiův sněhulák

Za tříhodinovou analýzu **satirického** pořadu České televize *Pečený sněhulák* o Miloši Zemanovi zaplatil Úsvit Tomia Okamury čtrnáct a půl tisíce korun. (...) Pořad, který trvá necelou půlhodinu analyzovali v „*10 minutes*“ tři hodiny. Odpověď, na které tým analytiků pracoval, zní následovně: „*Nechtějte po politikovi, aby posuzoval, jaká míra satiry je v kultuře přípustná. Od toho jsou jiní - nejlépe sami diváci. Pokud má satira vtíp a nápad, tak je dobrá, pokud je něco sprosté a útočné, pak se to deklaruje samo,*“

napsal pak Okamura *Parlamentním listům*. Zadání firmě podle něj znělo jasně: „*Vyplivněte mi tři věty, které jsou nezpochybnitelné.*“

Karel Hrubeš: „*Pět tisíc z Úsvitu za hodinu analýzy*“, MfDNES, 24. 3. 2015, str. A1

Ze světa / Austrálie, Turecko, Polsko, Belgie, Kuba, Egypt; Slíva na cestách

Tentokrát jsme spojili všechny ty rubriky z **Francie**, z **Polska**, z **Chorvatska** **aj** pod jeden společný název **Ze světa**. Začínáme pohybem Slívy... málem po celém světě...:

Světoběžník Jiří Slíva...

si zřejmě po vyčerpávajícím minulém roku (**viz snímek** nahoře - na lavici v muzeu moderního umění v Buenos Aires) nedá pokoj ani letos. Už zcela samozřejmým spojením je dnes autorské duo **Kafka - Slíva** (**viz kresba vlevo**) a to nejen v ilustrování knih, ale také jako velice žádaný a tudíž úspěšný výstavní produkt (včetně plakátů i grafik). Asi bychom udělali chybu, kdybychom se tu bez dlouhého zamyšlení pokusili jmenovat země, v nichž se už jmenovaný pár předvedl - ale vybaví se nám zcela jistě kuriózní místo - *Káhira* (Cairo) v převážně muslimském Egyptě...

Ale též cesta českého kreslíře přes moře nejen do USA, ale i do Argentiny stojí jistě za zmínku... Zrovna tak se Slíva už zcela zavedl jako hlavní humorný výtvarný glosátor *Literárních novin*, kde se uplatní i jeho kresby využívající barev. Dvě z řady ilustračních kresbiček vybraných z drobného sešitu - edičního plánu švýcarského nakladatelství - (**viz zcela dole!**) ukazují, že se dá ilustrovat i sudoku. Ale také, že je možné se držet i jaksí tradičních evropských hodnot, jaké pro evropský svět cartoons představuje vytrvalá existence nakladatelství *Diogenes*.

Z letošního cestování by se dal složit celý jeden další fotosloupek. Vždyť Jiří byl kupříkladu členem (ne poprvé) mezinárodní poroty polského Sa-tyrykonu.

Jak to tam vypadalo? „Popov byl se všemi třemi díly nejlepší. Ani jsme se neřvali, kdo je kdo, teprve pak se kresby otáčely kvůli zjištění jmen autorů. Ukázalo se, že Poláci nejen že poslali nejvíc soutěžních prací, ale byli moc dobří i výtvarně.“

Jinak se spousta poslaných věcí ještě svezla na *Charlie*, také hodně autorů pořád kouzlí s tím „f“ jako značkou Facebooku. Bylo to skoro jako přes kopírák...

Jenže to už bylo dost dávno, protože zatím se Slíva s výstavou dostal zase na Moravu. A to si vlastně jen odskočil před cestou za moře do Izraele (**viz pozvánka**). A jelikož tam zrovna zuřila předvolební kampaň, zaujal před jedním z panelů příslušnou vítěznou pózu (**viz!**). (GAG)

Je to prý hloupost vozit sovy do Atén. Ale můžete poslat klokany do Austrálie!!!

Nakreslili jste někdy klokana?

Ptá se australský cartoonista **Rolf Heimann** (74) a sám si odpovídá:

Samozřejmě nakreslili. A pan **Rolf Heimann** (původem z Německa) sbírá vtipné kresby s klokany pro výstavu určitě celonárodní (australskou) a mezinárodní. Jak uvádí, tak tato kolekce se stane permanentní rezervací **vtipů na klokany**,

zde připravenou, aby mohla být vystavena kdykoliv a kdekoliv - tedy při událostech, kde je třeba uspořádat nějakou slávu související s Austrálií.

Zamýšlí už kolekci poslat do Kanady, USA, Indonesie a Číny... Ale nejdřív bude výstava otevřena v místě zvaném **DROMKEEN**. A co máte udělat? Zaslát buď originál nebo scan (A4, 300 dpi). **Uzávěrka pro klokany je 2. 5. 2015.** Adresa pro zaslání:

heimann@primus.com.au - anebo normální poštou:
Heimann, 170 Mills Street, Albert Park, Australia 3206

K tomu organizátor píše ještě, že:

- *Dromkeen* bude permanentním střediskem pro australský výtvarný humor. Dosud, a to už dlouho, šlo pouze o domov pro dětské knížky ale nyní chceme shromažďovat i kreslený humor.
- *Dromkeen* se nachází v Riddlells Creek, 50 km na sever od Melbourne. Sekce věnovaná žánru "cartoon" se otevře už brzy, i když přesné datum zahájení zatím není stanoveno.
- Návštěva v *Dromkeen* bude od té chvíle povinná pro jakéhokoliv milovníka cartoons, uzavírá organizátor.

Dodáváme, že jen co tam zajedeme, určitě se zastavíme a počet **kangaroo made in Czech republic** poctivě zkontrolujeme!
 (G-men)

Šelma Putin na nás zablíží z plakátu výstavy výtvarného humoru s výstižným názvem **"No comment"**; takže: bez komentáře. **Vlevo** plakát ze soutěže pro novinové karikaturisty, **vpravo** obálka 36. čísla tureckého magazínu **Fenamizah**. A zase Putin! Takže znovu: **"Bez komentáře"!**

Ambasadorka Kolumbie ve varšavském Muzeu karikatury

V pondělí 9. března 2015 měla ředitelka muzea v Kozí uličce vzácného hosta, její excelenci paní Victorii González, velvyslankyni Republiky Kolumbie v Polsku. Elżbieta Laskowska (**na fotu** v tmavém) provedla hosta po Muzeu a představila aktuální výstavy v budově.

Výstavy v ECC: Kubánec a Egypt'anka

V ECC Kruishouten se konají i letos vždy dvě individuální výstavy zahájené ve stejný den.

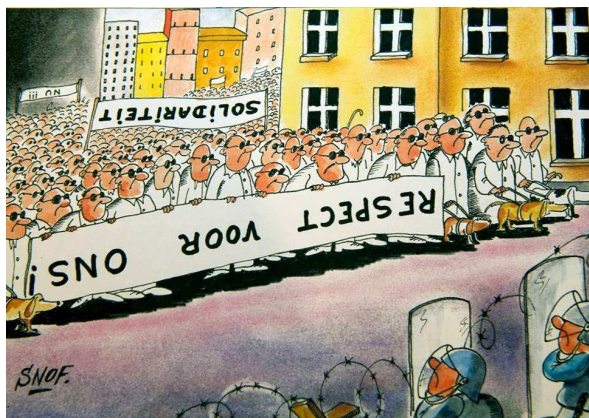
Tentokrát měly 25. ledna 2015 společnou vernisáž expozice **Ares** (Kuba) a **Doaa Eladl** (Egypt). V muzeu byly k vidění do 28. 3. tr.

Známější z obou karikaturistů je **Aristides Esteban - Ares** (nar. 1963 v Havaně) držitel už 133 mezinárodních cen a vydal 16 alb vtipů. Svou první kresbu vystudovaný psychiatri a výtvarník-samouk otiskl v roce 1984.

Doaa Eladl je mladá karikaturistka, která v r. 2014 získala cenu v soutěži karikatury na téma

“*Proti násilí na ženách*” a má výrazný hlas v postrevolučním Egyptě, kde kreslí do nezávislých novin.

Cena za černý humor?

Davidfonds Prize: Alfons Vos (z Belgie) získal tuto cenu za svůj kreslený vtip nazvaný podle textu požadavku demonstrantů na transparentu - žádají 'Respect voor ons' (*Respektujte nás!*) - **viz vlevo!**

Cena byla jury udělena v posledním ročníku významné mezinárodní soutěže v **Knokke-Heist**.

Tito očima kreslířů Sovětského bloku

Poté, co bývalý doživotní prezident Jugoslávie **Josip Broz Tito** odmítl vstoupit do Varšavské smlouvy, když na sovětskou nabídku řekl své slavné „Ne“ vůdci sovětského tábora J. V. Stalinovi, spustila propaganda proti němu silnou palbu. Ukazovala Tita jako národního nepřítele, zaprodance Západu a fašistu. Jak se sovětský tisk (a periodika tzv. socialistických států) věnovala vykreslení tohoto jihoslovanského státníka, svědčí i tehdejší karikatury. Přineslo je lednové 74. číslo bulletinu HDK „**Karika**“ (tento čtvrtletník má 48 stran). Na jedné karikatuře z rumunského tisku je nakreslen jako řečník pro „Radio Beograd“ kde prská, střílí a hrozí nožem (**viz!**) - za potlesku patolízalských kapitalistů a nacionalistů. A když Tito rozhodl, že každý může jít k socialismu svou vlastní cestou, zachytila ho jiná karikatura, jak mašíruje se zkrvavenou sekerou k sobě podobným řeckým fašistům s kapsou nabitou hnusnými US dolary. A do očí

bije podoba Tita na jednoho z německých nacistických vůdců - *Herrmannu Göringovi*. (K)

Výsledky / 2x Turecko, Slovensko...

Matuška a Simon ocenění - aneb českým autorům se v Turecku daří! Vomáčka zabodoval v Rumunsku! Kubec se Steskou a Pilwein uspěli na Slovensku (aneb 6x bravo!!)

6. Int'l Tourism Cartoon Competition Eskisehir 2015 - Turecko

Po setkání jury 17. 1. 2015 v Istanbulu byly vybrány práce pro finále soutěže kreseb na téma cestovní ruch - 146 karikatur v kategorii dospělých a 34 v kategorii mládeže postoupily do finále. Výstava předchozího ročníku soutěže se konala od 26. prosince 2014 na mezinárodním letišti v Istanbulu. Kresby z tohoto 6. ročníku budou vystaveny od **25. do 31. 5. 2015** v *Atila Dozer karikatura Hall* v Eskisehiru. Zde jsou výsledky „*All-inclusive holiday*“, **kategorie dospělých** (Více na: [tourismcartoon](http://tourismcartoon.com))

Čtyři ceny:

Grand Prize: **Pavel Gabriel Virgil**, Rumunsko
2. cena: Oleksy Kustovsky, Ukrajina
3. cena: Trajko Popov, Bulharsko
Cena Profesora Atila Özer: Heibat Ahmadi, Irán

Pět čestných uznání:

Mention: Farzane Vaziritabar, Irán

Mention: Marek Simon, Czech Republic

Mention: Afri Diyansyah, Indonesie

Mention: Alireza Pakdel, Irán

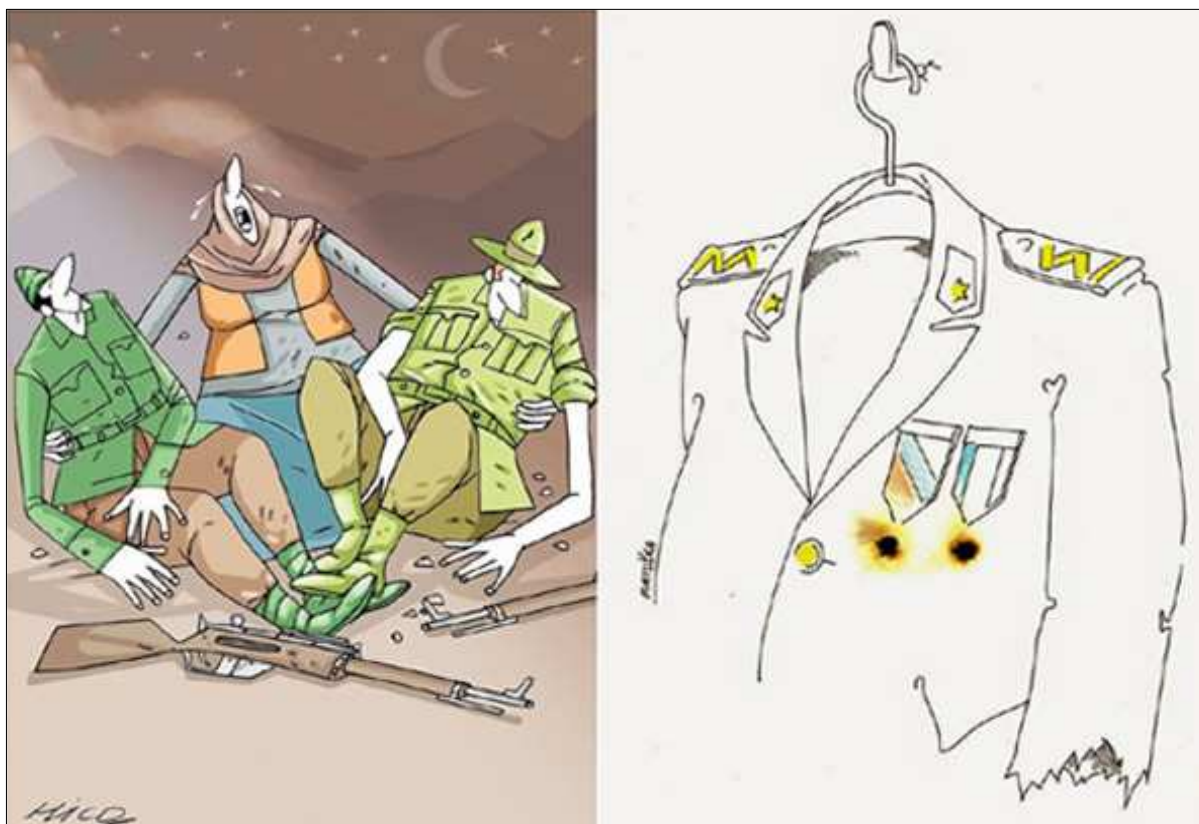
Mention: Hamed Mortazavi Alavi, Irán.

Kategorie mládeže: The Grand Award: Sila Eroğul, Turecko + 5 dalších uznání pro turecké autory.

Nilüfer Municipality Int'l Cartoon Competition 2015 - Turecko

Ceny:

1. cena: Krzysztof Grzondziel / Polsko
2. cena: Doru Axinte / Rumunsko
3. cena: Irien Triendafilov / Bulgaria

Uznání:

Hicabi Demirci / Turecko (na obr. vlevo!)

Ali Mirae / Irán

Pavel Matuška / Česká republika (na obr. vpravo!)

Medzinárodná súťaž kresleného humoru „Zlatý súdok 2015“ Prešov - Slovensko

Porota súťaže na zasadnutí v Šarišskej galérii v Prešove 10. 3. 2015 ve složení - **Mgr. Janette Langová**, poslankyňa MZ Prešov a predseda poroty; **Dušan Pončák**, akademický sochár; **Rast'o Visokai**, karikaturista; **Lubica Kotalová**, Šarišská galéria v Prešove; **Fedor Vico**, karikaturista, zástupca Pivnej galérie a konateľ súťaže - oznámila tyto výsledky súťaže na téma „pivo“:

Ceny:

Veľká cena (Grand Prix): Gabriel Rusu - Rumunsko (viz obr. vedle!)

1. cena: Henryk Cebula - Polsko (viz obr. nahore vpravo!)

2. cena: Roman Kubec - Česká republika (viz obr. nahore vlevo!)

3. cena: Sergey Semendyaev - Ukrajina (viz obr. dole!)

Zvláštne ceny:

Cena Českej únie karikaturistov: Radek Steska - Česká republika

Cena Bulharského kultúrneho inštitútu: Valentín Georgiev - Bulharsko

Cena Ig. Ševčíka: Bobo Pernecký - Slovensko

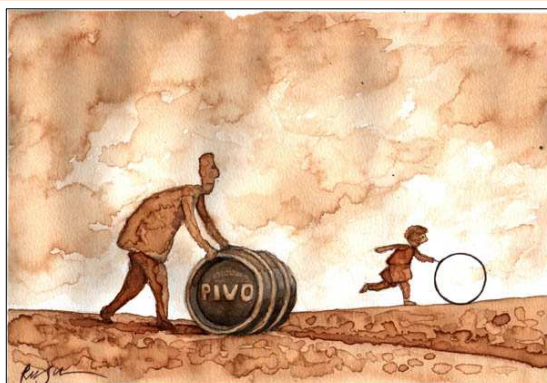
Cena Pivnej galérie v Prešove: Slawomir Makal - Polsko

Čestné uznania:

Peter Kvanka a Milan Mihaľko - Slovensko; Pei Dong lou - Čína; Nikolaj Kapusta - Ukrajina; Žao Yun Sheng Hi - Čína; Stephen Mumberson - Anglie; Cornel-Martin Chiorean - Rumunsko; Olexy Kustovsky - Ukrajina; Jordan Pop-Iliev - Makedonie; Alexander Zudin - Rusko; Jan Pillvein - Česká republika;

Vjekoslav Bojat - Černá Hora; Severin Šikanja - Srbsko; R. C. Rodriguez - Kuba; Konstantin Kazančev - Ukrajina; Vitaly Bondar, Bělorusko.

Porota hodnotila **318 prác od 120 autorov z 34 štátov**. Najviac autorov bolo z ČR (15) a ďalej Čína (13) Slovensko a Srbsko (po 11), Poľsko 8, Ukrajina 7 atď. (fv)

Int'l Cartoonale Brugge 2015 - Belgie

Téma: „Freedom“ **Svoboda**

Rozměr: max. A3 (vše o autorovi vzadu)

Počet: max. 3 kresby

Adresa:

Cartoonale Brugge, Burg 12, 8000 Brugge / Belgie

Na obálku napište: „NIET PLOOIEN - DO NOT FOLD“

Anebo e-adresa: cartoonale@brugge.be

Formát min. 300 dpi. (+ přihláška, info o autorovi přiložit)

Deadline: 7. 5. 2015.

Ceny: 1. cena: 1,500; - 2. cena: 1,000 a 3. cena: 500 Euros.

Ceremoniál: 16. 9. 2015 ve 20,00 h.

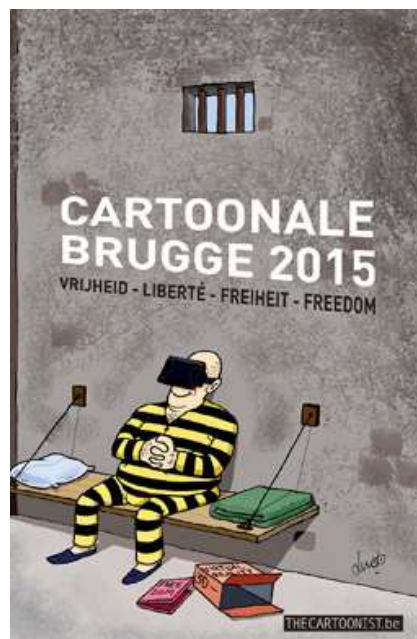
Výstava: Central place v sále *Jan Garemijnzaal* (radnice) Markt 7 - 8000 Brugge, Belgie - od 27. září do 25. října 2015.

Vracení: prvá tři díla zůstanou v majetku města. Originální kresby se vracejí (*coupon request*)

Info: <http://cultuur.brugge.be/reglement.jpg>.

Registration Form (**deelnemingsformulier**) on source:

<https://www.brugge.be/cartoonale-brugge-deelnemen>.

11. International Cartoon Contest SYRIA 2015 - Syrie

Pořádá: Syria Cartoon website

Téma: **The Victory (Vítězství)**

Počet: max. 3 cartoons

Rozměr: A4, formát 200 dpi, JPG/JPEG.

Deadline: 25. 4. 2015

Ceny: Golden, Silver, Bronze a 5 Special Prizes. Bez finanční částky.

Jury: ano

Katalog: neuvedeno

Výstava: na webu

Adresa: syriacartooncontest2014@gmail.com

Připojte: Artist's recent C. V., address (doc format), and personal photo.

Info: Syria Cartoon website / www.raedcartoon.com.

XX. medzinár. súťaž kresleného humoru a satiry „O Bomburovu šabl'u“ Brezno - SR

Pořádají: Mesto Brezno a Mestské kultúrne stredisko v Brezne v spolupráci s HLP grafik, s.r.o. a týždenníkom *MY HOREHRONIE*.

Téma: „**U LEKÁRA**“ / U lékaře

Formát: A4

Počet: 5 prác

Na zadnej strane treba označiť názov práce, meno a priezvisko autora, adresu, vek, povolanie, číslo telefónu a mailovú adresu.

Dvë kategórie: do 15 a nad 15 rokov

Uzávierka súťaže: **7. 5. 2015**

(rozhoduje dátum poštovej pečiatky)

Adresa: „**O Bomburovu šabl'u**“

Mestské kultúrne stredisko; Švermova 7

977 01 BREZNO / Slovensko

Jury: Na návrh odbornej poroty organizátori súťaže udelia ceny a diplomy za najlepšie kresby v každej kategórii.

Ceny:

V kategórii **do 15 rokov** vecné ceny. V kategórii **nad 15 rokov** finančnú odmenu:

1. miesto 300 € a zlatú BŠ,

2. miesto 200 € a striebornú BŠ,

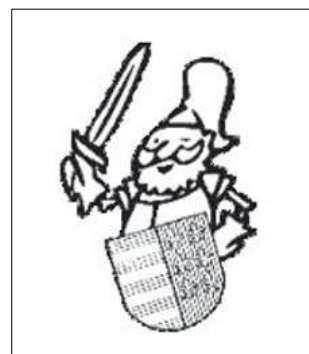
3. miesto 100 € a bronzovú BŠ

Výstava v rámci podujatia Dni mesta Brezna, **vernisaž v sobotu 30. 5. 2015 o 15.00 hod.** v Synagóge na Štúrovej č. 11, **Brezno, Slovensko.**

Ceremoniál: V rámci vernisaže bude aj vyhodnotenie súťaže za účasti autorov.

Vracení: Páce sa nevracajú / usporiadatelia si vyhradzuju právo ich publikovať a inak propagovať.

Info: www.brezno.sk / e-mail: msks@brezno.sk

32. Aydın Doğan Int'l Cartoon Competition 2015 Istanbul - Turecko

Pořádá: *Aydın Doğan Foundation*

Téma: Volné (Free)

Počet: neuveden

Soutěží pouze originály. Tištěné příspěvky musí být opatřeny originálním podpisem autora. *Photographs, photocopies, etc. will not be accepted.*

Rozměr: maximálně 29.7 x 42cm (A3)

Nutno přidat ke kresbám vyplněnou přihlášku s krátkým curriculum vitae a s portrétní fotkou autora. *Please fill out the form attached or download it from www.aydindoganvakfi.org.tr*

Ceny:

Aydın Doğan Foundation Winner Award + 8,000 USD

First Runner up: 5,000 USD + the Aydın Doğan Foundation First Runner up Award

Second Runnerup: 3,500 USD + the Aydın Doğan Foundation Second Runner up Award

Success Award : 500 USD + the Aydın Doğan Foundation Success Award (zaručeno je udělení 5 - 12 těchto cen)

Pořadatel hradí pobyt i cestu třem oceněným autorům na říjnovém ceremoniálu

Vracení: *Award-winning cartoons will not be returned to their artists.*

Deadline: **May 8. 5. 2015.**

Adresa: Aydın Doğan Foundation, Burhaniye Mahallesi Kısıklı Cad. No 65, 34676

Üsküdar Istanbul, Turkey

Jury: *Jury members cannot participate in the competition in the year they act as a jury member.*

Oceněné práce budou zveřejněny na webu ve *Virtual Museum lies with the Aydın Doğan Foundation.*

5. Intl. Turhan Selcuk Cartoon Competition 2015 Mugla/Milas - Turecko

Téma: volné

Soutěž není otevřena pro práce oceněné v jiné soutěži

Počet: maximum 5 cartoons

Cartoons must be original. *As long as the cartoons have the original signature of the cartoonist, digital prints are acceptable.*

Rozměr: všechny práce musí mít rozměr **30x40 cm.**

A jako vždy: *The participants must write their names (first and surname) in capital letters, address, e-mail, country and telephone number; a brief CV should be submitted in a sealed envelope.*

Uzávěrka: **10. 5. 2015**

Adresa:

5. ULUSLARARASI TURHAN SELCUK KARİKATÜR YARISMASI

Milas Belediyesi Kultur Sanat Birimi

48200 - Milas - Mugla / Turkey

Výsledky: 16. 5. 2015

Vracení: *The cartoons sent to the competition will not be returned. All cartoons will be kept in the Turhan Selcuk Karikaturlu Ev'.*

Katalog: Autoři prací vybraných na výstavu a zastoupení kresbou v katalogu, získají album zdarma. Výstava a ceremoniál: *The reward ceremony will be held on 19th September 2015. The opening of the exhibition will be held on the same date, in 'Turhan Selcuk Karikaturlu Ev' for cartoons which have won an award or have been selected for display. The exhibition will be open until 4th October 2015.*

Jury: 16. 5. 2015. **Sestava:** **Muhammet Tokat** - Mayor of Milas; **Kamil Masaraci** - Cartoonist / ISTANBUL; **Serpil Kar** - Cartoonist / ADANA; **Rasit Yakali** - Cartoonist / ISTANBUL; **Muhammet Sengoz** - Cartoonist / IZMIT; **Xia Lichuan** - Cartoonist / CHINA; **Christina Sampaio** - Cartoonist / PORTUGAL

Ceny: 1. místo: \$3000.00 / 2. místo: \$2000.00 / 3. místo: \$1000.00

Další **Special Prizes** udělí místní instituce (*establishments, societies, newspapers, art magazines, trade unions, news agents and individuals*).

Info: neuvedeno. Regule na www.caricaturque.tr

Int'l cartoons contest of Desertif-Actions 2015 Montpellier - Francie

Téma: **"Our land makes our climate"** ("Naše země vytváří naše klima")

K tématu: více na stránkách www.desertif-actions.fr

Pořádá: Desertif-Actions Forum 2015 pro autory kreseb otištěných v letech 2012 - 2015

Počet: 2 (*only two drawings*).

Adresa: contact@desertif-actions.fr (Jako název pošty uveďte "CONTEST")

Deadline: **30. 4. 2015**

Formát: JPEG 300 dpi electronic format. *The drawing will be accompanied by the name, address, phone number, email address and up to three lines of the author's biography.*

Ceny (jen dvě):

1. cena: 1500 euros on behalf of the United Nations Convention to Combat Desertification

2. cena: 500 euros on behalf of the organizers of D'a15

The first prize winner will be invited to Montpellier, France, to take part in the Desertif'actions 2015 event from the 10. - 13. 6. 2015 where he/she will be awarded the prize.

Katalog: All participants will receive a participation certificate and catalog of the drawings.

Jury: ano

Výstava: 30 vybraných kreseb bude vytištěno a vystaveno při „Desertif-Actions“ (10. - 13. 6. 2015) and will then eventually be used for educational and awareness purposes.

Kresby budou též na websites of Desertif'actions 2015 organizers and partners.

Výsledky: budou zveřejněny 11. 5. 2015

The contest organizers are the initiators of the Desertif'actions 2015 forum hosted by the NGO CARI located in 34380 Viols le Fort – France - with the support of the United Nations Convention to Combat Desertification and in partnership with the Federation of Press drawers Organization (FECO).

Info: + 33 (0)4 67 55 61 18 | contact@desertif-actions.fr / www.desertif-actions.fr

Confucius Caricature Int'l Competition & Exhibition 2015 Peking - Čína

Téma:

1. Confucius Caricature / Karikatura Konfucia

2. China in the Eyes of Artists / Čína očima umělců

Formát: Maximum A3 (297 x 420 mm).

Works should be sent or delivered original scripts are preferred

Uzávěrka: 15. 5. 2015 (date of the postmark)

Adresa: Organizing Committee of “Confucius Caricature” 2015 Int. Exhibition.

2801 Suite, No.7 Building, Tianchang Yuan Media Village, Beiyuan Road, Chaoyang District, Beijing 100107 CHINE

e-adresa: electronic edition (JPEG, 300 dpi):

cmiassn@163.com

Ceny: Grand Prix (1) 2000 USD

Gold Medal (2) 1500 USD

Silver Medal (2) 1000 USD

Bronze Medal (2) 800 USD

Special Prize (10) 300 USD

Porota: *Works for the competition will be qualified by the international Jury. The Jury will award the following prizes + Diplomas for each prizes. Jury has the right of final distribution of the statutory prizes, change of their amount, or non-awarding them.*

Výsledky: Jury zasedne v červenci 2015 a zveřejní výsledky na webu: www.cmiassn.org .

(AWARDS ARE SUBJECT TO TAXATION ACCORDING TO CHINESE TAX)

Přiložte ke kresbám: *author's photo or caricature, a short biographical note and a filled application form (PLEASE USE CAPITALS).*

Katalog a výstava: ano - v červenci 2015

Organizers plan to award the author of the best Debut and will organize her/his individual author's exhibition at Gallery included in 2015 program as well. Participants wish to participate in the exhibition and in the catalog only, they may send a print copy, or by e-mail (JPEG, 300 dpi)

Vracení: *The prize-winning works become the property of the organizers and will be included in the collection of the gallery.*

Info: e-mail address: cmiassn@163.com

Poštovní adresa: 2801 Suite, No.7 Building, Tianchang Yuan Media Village, Beiyuan Road, Chaoyang District, Beijing 100107.

Více info: http://en.cmiassn.org/_d276751858.htm .

Přihláška: The download link of application form: <http://pan.baidu.com/s/1qW4ZCQw> .

XVII. Int'l Open Cartoon Contest „Business Trip“ Zielona Góra 2015 - Polsko

Pořádají: Society of Supporters of Cultural Activities “Debut” and the Voivodeship and Municipal Public Library in Zielona Góra (Poland) .

Téma: Business Trip

Deadline: 31. 5. 2015

Jury: červen 2015

Výsledky: září 2015

Počet: neomezený (každý obrázek je vzadu označen jménem a adresou autora)

Rozměr: A4 - A3

Ceny:

1. 5000 PNL + soška

2. 4000 PNL

3. 3000 PNL

Zvláštní ceny od institucí a sponzorů.

Adresa: LSMDK Debiut (WiMBP); 65-777 Zielona Góra; al. Wojska Polskiego 9 / s.p. 170

Polsko

Heslo: Contest

Aktuality aneb Došlo těsně před uzávěrkou:

Slawek a Jacek vystavují díla hvězdných cartoonistů...

Městské středisko kultury v Pabianicích pořádá velice pozoruhodnou výstavu **REMANENTY** čili díla více než stovky polských a zahraničních umělců ze sbírek *Jacka Frackiewicze a Slawomira Luczyňského plus jeho dcery Zuzi*. Zahájení je 24. dubna 2015 v 17 hodin v Galerii MOK. Nepřiliš u nás známé město, nenápadná pozvánka. Kdybyste ovšem měli lupu a dokázali s ní přečíst jména autorů (včetně těch zesnulých) vystavujících zde vtipy, museli byste smeknout své čepice. Prozradíme tedy aspoň, že tužku vlevo vroubí názvy šesta-

dvaceti států (včetně Česka) a ve vedlejším jmenném seznamu byste našli osmičku našinců od **Bartáka** po **Valockou** (**Vyjíždák** promine, gender je gender) i řadu Slováků - až po **Vica**.

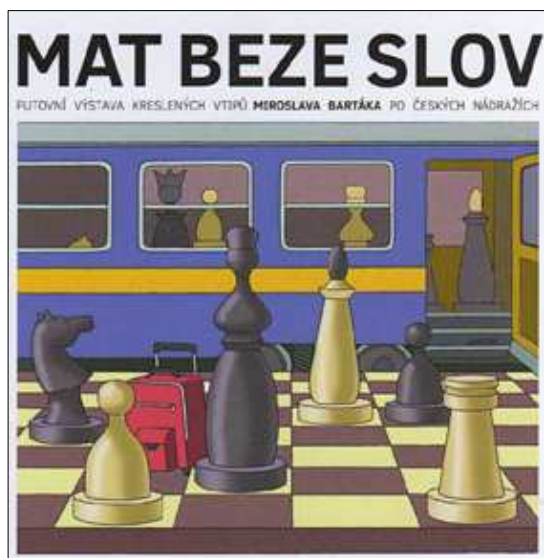
Oslavy ČUK 25 v obraze

O akcích kolem březnového výročí založení ČUK a o vernisáži „aprílové“ výstavy „Čtvrt kila ČUKu“ se více dozvíte z **fotografií Jana Koutka** na „Rajčeti“ a také z „hýbacích“ obrázků z pořadů ČT - Události v kultuře /ČT-Art. V rámci rozhovoru s předsedou spolku Radoslavem Rakusem se mihnou i kresby či knížky ba i živí autoři (včetně G-mena). I tyto adresy jsme pro vás získali od Koutka:

Snímky: http://janrsc.rajce.idnes.cz/Ctvrtstoleti_Ceske_unie_karikaturistu/#

<http://www.ceskatelevize.cz/porady/1097206490-udalosti-v-kulture/215411000120401/video/391494>

<http://www.ceskatelevize.cz/porady/1097206490-udalosti-v-kulture/215411000120401/video/391495>

Aktuální výstavy:

Bartákův „Mat beze slov“

České dráhy a Pražská šachová společnost zve na vernisáž výstavy kreslených vtipů **Miroslava Bartáka** se zajímavým názvem „**Mat beze slov**“ - spojuje tak šachy s výtvarným humorem.

Výstava bude zahájena **15. dubna v 15 hodin** na pražském **Masarykově nádraží**.

Takže: nádraží... železnice... i na pozvánce je obrázek vagonu...! Co s tím má náš humor společného?

Výstava šachových vtipů je putovní a poveze se (i se šachisty) po kolejích - a po českých nádražích. Více si domyslí ti autoři, kteří před časem obeslali společnou soutěž ČUKu a PŠS o šachový kreslený vtip a také ti čtenáři, kteří si už dříve povšimli pozoruhodné existence „**Šachového vlaku**“*).

Ještě jízdní řád putovní výstavy po Česku:

V Praze bude až do 29. 4., pak 30. 4. - 13. 5. **v Plzni**, 14. -

27.5. **v Ústí n/L.**, 28. 5. - 10. 6. **v Pardubicích** - a to vždy na **Hlavním nádraží!**

*) Najdete o tom pár slov v medailonku Mirka Bartáka psaném pro Mediažurnál č. 1/2015 (**viz tento GAG**).

Galerie Biblio; **Jiří Slíva: „Ne jen Kafka“**. Výstava ve vědecké knihovně v Olomouci, Bezručova 2, vernisáž **21. 4. v 16 h**.

V pražském Hollaru na vltavském nábřeží kousek od kavárny Slavia má v dubnu výstavu **Jiří Šalamoun**.

Vernisáž výstavy **Alena Dostálová - Kaleidoskop** se koná v úterý **14. 4. 2015** v 18 hodin v pražské **Ars Diva Galerii**. Prodejní výstava v Pštrossově ulici potrvá **do 15. 5. 2015**.

Výstava kresleného humoru **Zuzany a Vlada Štancelovcov**, je otevřena od pondělí 13. 4. 2015 v galérii **Domu národnostních menšin** v pražské Vocelově ulici č. 3. (red.)

